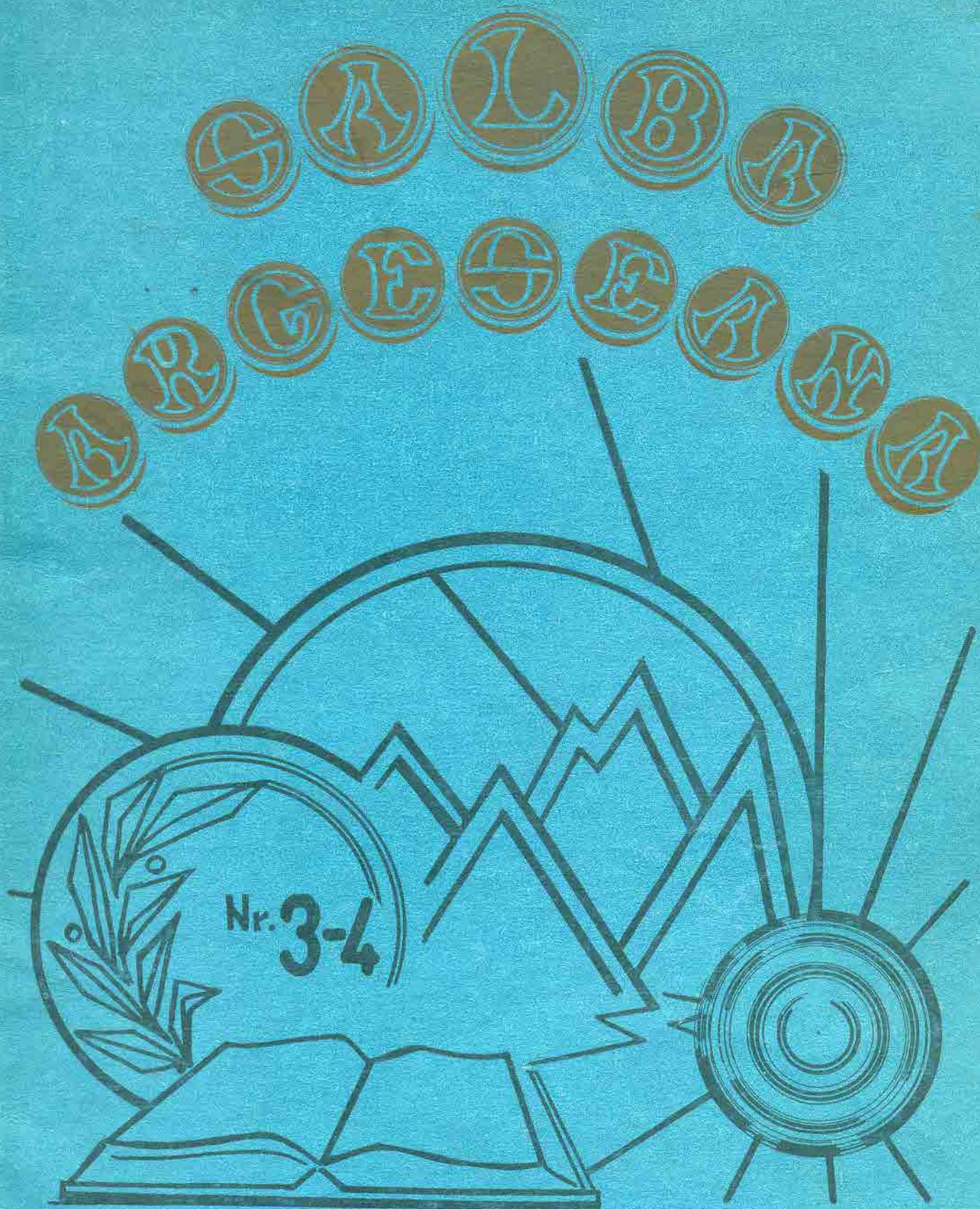

ȘCOALA GENERALĂ Nr. 10
PITEȘTI

REVISTĂ EDITATĂ DE PIONIERI ȘI ȘCOLARI

1972

SALBA ARGEȘEANĂ

Nr. 3-4

1972

ȘCOALA GENERALĂ Nr. 10 — PITEȘTI

1. Salba Argeșeană — la a treia apariție — <i>Florin Măntescu</i> — dir. școlii	3	— Cîntecul plugarului;	15	— Argeșul, leagăn de luptă și civilizație; <i>Mincu Mariana</i> , clasa a VIII-a A.	24
2. Sub steagul partidului	4	— Ghicitori; <i>Nicolae Cornelia</i> , clasa a VII-a B.	15	— Nicolae Bălcescu, un mare patriot; <i>Mincu Mariana</i> , clasa a VIII-a A.	24
— Partidul; <i>Vlăduță Daniel</i> , clasa a VII-a A	5	10. Tinere talente	16	14. Dimensiuni argeșene	25
— Partidul, călăuza înțeleaptă; <i>Nedelcu Viorel</i>	5	— Nebuloasă; <i>Folea Adriana</i> , clasa a VII-a C.	16	— Energie electrică; <i>Dan Nicolaescu</i> , clasa a VIII-a D	25
— Partid, iubit părinte; <i>Tănase Cristina</i> , clasa a III-a	5	— Osînda; <i>Bucur Gabriel</i> , clasa a V-a C.	16	— Uzina de autoturisme; <i>Popa Cristina</i> , clasa a VIII-a D	25
— Doftana, școală de educație comunistă; <i>Petrescu Ana</i> , clasa a III-a, <i>Hristescu Simona</i> , clasa a III-a, <i>Pally Lucian</i> , clasa a V-a.	5	— Povestea urmașului lui Tiki-Vua; <i>Fotolescu Dan</i> , clasa a VI-a C.	17	— Oameni de cultură și artă care s-au născut și au trăit în județul Argeș; <i>Stoian Victoria</i>	26
— Nou angajament; <i>Dima Adriana</i> și <i>Mincu Mariana</i> , clasa a VIII-a A.	6	— În pădure; <i>Drăgan Doina</i> , clasa a VI-a C.	17	15. În lumea științei	26
— Sintem gata!; <i>Comandamentul unității de pionieri</i>	7	— Aud munții; <i>Niță Niculina</i> , clasa a VIII-a A.	18	a. — Fenomene fizice și chimice	26
3. Pe teme de educație moral-cetățenească	7	— Amurgul; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C.	18	— Porumbul, soia, alunele dau lîna; <i>Ciobanu Olga</i> , clasa a VIII-a A	26
4. Urmați exemplul lor; <i>Milea Corina</i> , <i>Tănase Teodora</i> și <i>Folea Adriana</i>	8	— La bunici; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C.	18	— Figuri de chimiști — <i>Petre Poni</i> ; <i>Ionescu Ane-Mari</i> , clasa a VIII-a A	26
5. Argeșul harnic; <i>Ionică Marin</i> , clasa a VIII-a C	9	— Sfirșit de toamnă; <i>Bucur Gabriel</i> , clasa a V-a C.	18	— Nu-și mai păstrează pendulul planul de oscilație?; <i>Ganea Mihaela</i> , clasa a VII-a A	27
7. De-aș fi; <i>Teodorescu Cornelia</i> , clasa a VII-a	9	— Legenda florii-soarelui; <i>Rădulescu Liana</i> , clasa a V-a C	18	— Balanța romană; <i>Eana Dumitru</i> , clasa a VII-a C.	27
6. Muzica, forță cu puternic răsănet educativ; <i>Popescu Cornelia</i> , clasa a VIII-a B	9	— Legenda greierilor; <i>Ștefan Cristian</i> , clasa a V-a C.	18	— Constantin Niculescu; <i>Trocian Adriana</i> , clasa a VII-a B.	27
8. Ție, patria mea dragă!;	10	— Bondarul alpinist;	19	— Probleme; <i>Dima Adriana</i> , clasa a VIII-a A	28
— Republică, măreață vatră; <i>Dumitrică Liliana</i> , clasa a VII-a B.	10	Ciobănașul	19	b. — Rezolvăm gîndind Exerciții și probleme; <i>Grigoriu Ștefăniță</i> , clasa a VI-a C.	28
— Am o țară ca o floare; <i>Dinică Anca</i> , clasa a VI-a C.	10	— Toamna; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C.	19	Rezolvări de probleme — <i>Ionescu Ane-Mari</i> , clasa a VIII-a A, <i>Ciobanu Olga</i> , clasa a VIII-a A.	28
— Tinerețea noastră în slujba patriei; <i>Cremenescu Carmen</i> , clasa a VII-a	12	— O împlinire; <i>Radu Iulian</i> , clasa a IV-a B	19	16. Preocupări din timpul meu liber; <i>Smaranda Mugurel</i> clasa a VI-a C	29
— Imnul școlii; profesor <i>Nedelcu Viorel</i> ,	13	11. Mult e dulce și frumoasă; <i>Colectivul de redacție</i>	20	— Descendenții muștei; <i>Pascu Milena</i> , clasa a VI-a C	29
— România — țara mea; <i>Cremenescu Carmen</i> , clasa a VIII-a C.	14	— Sensul cuvintelor (omonieme); <i>Geantă Eleonora</i> , <i>Anghel Camelia</i> , <i>Coman Mihaela</i> , clasa a VIII-a B	20	— Cînd zoologia glumește; <i>Macek Mariana</i> , clasa a VI-a C	29
— O, țara mea; <i>Pascu Milena</i> , clasa a VI-a C	14	— Îndemn; <i>Peligrad Anca</i> și <i>Ciornei Silvia</i> , clasa a VIII-a C.	21	17. Ne pregătim pentru viață; <i>Geantă Eleonora</i> și <i>Rovența Roland</i> , clasa a VIII-a B.	30
— Țară nouă; <i>Sofian Roxana</i> , clasa a VI-a C	14	— Gramatica în slujba exprimării corecte și frumoase; <i>Gheorghe Ioana</i> și <i>Ganea Mihaela</i> , clasa a VII-a A	21	18. Din activitatea cercurilor	30
9. Izvor de apă vie	14	12. Pe cărările patriei	22	19. Caleidoscop. Știați că?	31
— Haiducul Radu lui Anghel; <i>Suliman Cornelia</i>	14	— Moldova, floare din grădina țării; <i>Dumitrică Liliana</i> , clasa a VII-a B.	22	20. Rebus	32
— Mihul, haiducul; <i>Gheorghe Mariana</i> , clasa a VII-a	15	— Amintiri din Delta; <i>Pică Cristina</i> , clasa a IV-a D	22	21. În obiectivul reflectorului	34
		— Excursie la București; <i>Gheorghe Mariana</i> , clasa a VII-a A	23	22. Promoția 1971—1972	35
		13. File de cronică	24		

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Dumitrică Liliana, clasa a VII-a B; *Bucur Gabriel*, clasa a V-a C; *Dinică Anca*, clasa a VI-a C; *Gheorghe Mariana*, clasa a VII-a A; *Geantă Eleonora*, clasa a VIII-a B; *Mincu Mariana*, clasa a VIII-a A; *Dima Adriana*, clasa a VIII-a A; *Cremenescu Carmen*, clasa a VIII-a C; *Petrescu Anca*, clasa a III-a C; *Folea Adriana*, clasa a VII-a C.

PROFESORI COORDONATORI

Budan Filofteia și Smaranda Alecsandru

INDRUMĂTORI

Măntescu Florin, director, Dumitrescu Nicolae, Jugravu-Orleanu Veronica, comandanta unității de

pionieri, Ciobanu Verginia, Catana Olimpia, Radu Ion, Oprică Bucur, Nedelcu Viorel, Săndulescu Florica, Stănculescu Doina, Dituțea Valeria, Trandafirescu Ileana.

ILUSTRĂȚII: Jugravu-Orleanu Veronica, prof. de desen

REDACȚIONALE

Redacția mulțumește corespondenților pentru contribuția adusă și invită pe toți cititorii să participe în număr tot mai mare la elaborarea numerelor următoare. De asemenea, vă roagă să arătați ce alte probleme v-ar interesa, pentru a fi cuprinse în rubricile revistei noastre.

LA A TREIA APARIȚIE

Revista școlară „SALBA ARGEȘEANĂ” se îmbogățește cu încă un medalion, cu un mănunchi de strădanii, ca o preocupare devenită tradițională a elevilor și cadrelor didactice din școala noastră.

Dacă numărul doi al revistei a purtat amprenta glorioasei aniversări a Semicentenarului Partidului Comunist Român, prezența publicației este pătrunsă de emoția și elanul ce însuflețesc acțiunile prilejuite de jubileul Semicentenarului Uniunii Tinerețului Comunist Român.

Din sufletele lor curate și cinstite, copiii, acești neobosiți grădinari ai florilor de cerneală, micuții căutători de imagini artistice, închină gânduri și imnuri înălțătoare „Partidului, neprețuit părinte”.

Entuziasmul, dragostea și încrederea în partid sînt exprimate în versuri ca :

„Noi sîntem fericiți în toate,
Și-n inimi o dorință mai există :
Ca să muncim mereu cu tine-n frunte,
Să făurim o Românie comunistă.”

(Din poezia „Partidului”, de Vlăduță Daniel, clasa a VII-a).

Aceleași calde cuvinte sînt închinare și gleei strămoșești, scumpa noastră patrie, Republica Socialistă România :

„Tot ce este mai frumos :
Codrul, cerul luminos,
Holda, apele, cîmpia,
Poartă un nume : ROMÂNIA”.

(Din poezia „România — țara mea”, de Cremenescu Carmen, clasa a VIII-a).

Numeroasele materiale cuprinse în acest număr al revistei „Salbă Argeșeană” reflectă înalta apreciere pe care o dau elevii, pionierii și uteciștii măsurilor luate de partid cu privire la formarea profilului moral al omului de tip nou, dorința lor de a deveni folositori patriei socialiste.

Aceasta a determinat creșterea eficientă a colaborării din rîndurile celor mai iscușiți mînuitori ai condeiului la acest număr al revistei școlare.

La rubricile revistei deja consacrate s-au adăugat rubrici noi, legate de anumite preocupări și interese ale elevilor, cum sînt : culegerea de folclor din satele județului Argeș, articole legate de orientarea școlară și profesională etc.

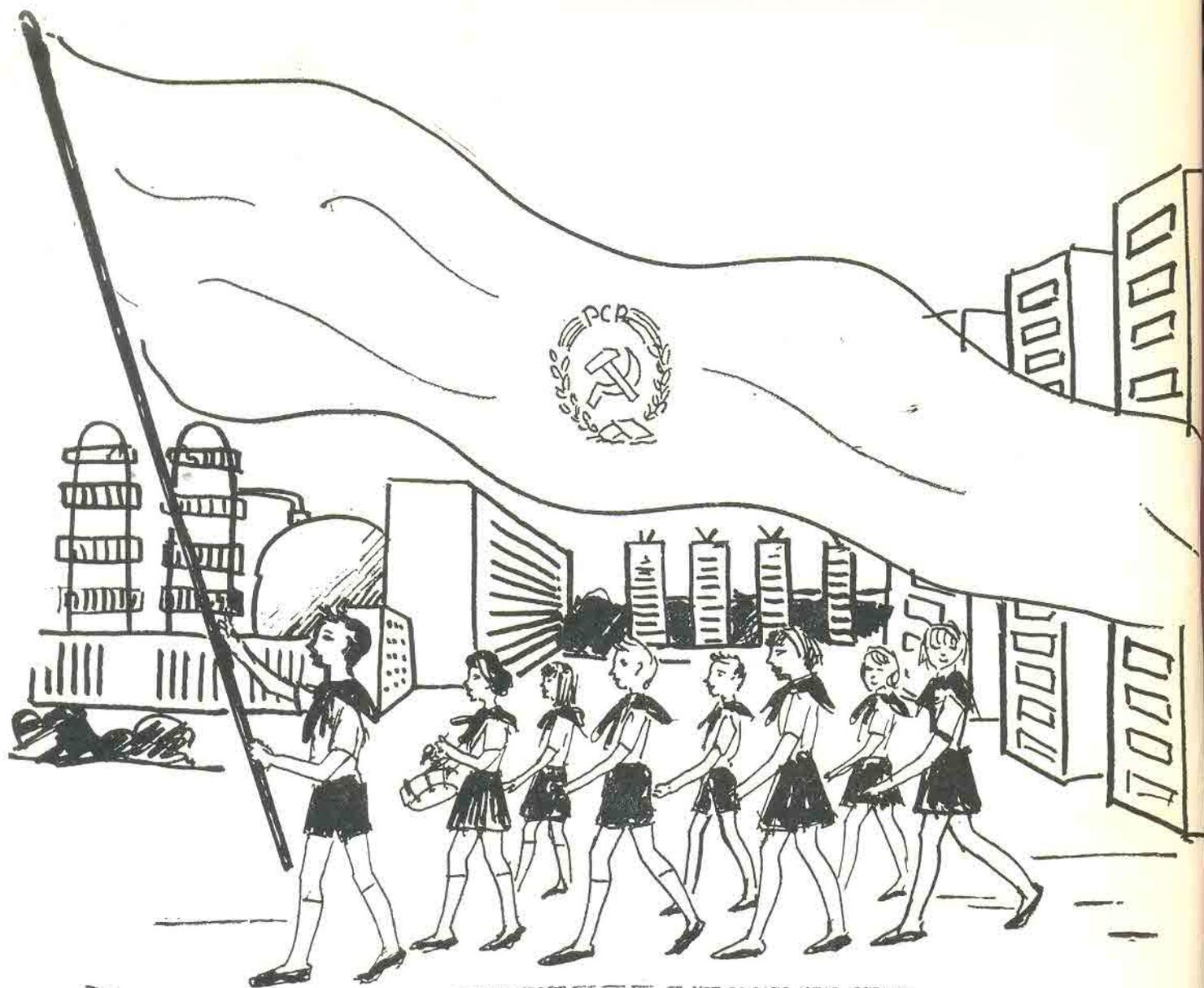
Ceea ce încîntă foarte mult pe cititor este faptul că autorii acestei minunate gândiri creatoare au înțeles că viitorul aparține copiilor, că ei sînt pregătiți să răspundă : „Sîntem gata să devenim harnici, cinstiți și demni, pe măsura condițiilor pe care P.C.R. le-a creat tinerei generații !”

Pentru aceste mărețe idealuri micii noștri poeți și prozatori au început să scrie și scriu așa cum văd ei lumea care îi înconjoară, scriu despre copilăria lor fericită și ceea ce își propun să realizeze în viitor.

Prin efortul conjugat al tuturor generațiilor vom construi viitorul comunist, acest edificiu trainic și măreț, așa cum nu a cunoscut pînă acum pămîntul nostru strămoșesc.

Totul depinde de noi, de o a m e n i, căci, după cum a spus marele gînditor din Grecia antică SOFOCLE : „Lumea este plină de minuni, dar nimic nu este mai minunat ca o m u l”.

Cinste condeielor harnice !

SUB STEAGUL PARTIDULUI

„... partidul sînt oamenii, istoria sa este istoria oamenilor, conștiința lui este conștiința oamenilor... partidul sîntem noi, membrii săi, reprezentanții poporului... partidul este poporul, reprezentat prin cei mai buni fii ai săi“

NICOLAE CEAUȘESCU
Semicentenarul glorios al P.C.R.

PARTIDULUI

Partid, tu cînt al bucuriei
Și al dreptății pe pămînt,
Ne ești lumină pururi vie,
Leagăn de vise pline de-avînt.

Stegar al demnității noastre,
Mereu în frunte ne-ai condus.
Prestigiul țării în lumea mare
Să urce, urce tot mai sus.

Ai fost cutezător în toate
Și ne-nfricat cu piept de-otel,
Tu ne-ai condus spre libertate,
Mereu-nainte, spre al tău țel.

Tu ai luptat cu-nslăcărare
Să fie munca slobodă sub soare
Și ca toți cei ce muncesc
Să aibă tot ce își doresc.

Noi sîntem fericiți în toate
Și-n inimi o dorință mai există:
Ca să muncim mereu cu tine-n frunte,
Să făurim o Românie comunistă.

VLADUȚĂ DANIEL
clasa a VII-a A

PARTIDUL CĂLĂUZĂ INTELAPTĂ

Prof. Viorel Nedelcu

Par ti dul că lă u ța în te leap tă Tu
e ri pi nai vo mă ni - for spre cer O ța ră-construi țam la o
lal- tă Din te me lii spre cer-a înăl țat Soare
nou lu mi neți pen tin sul ță rii Ra țe noi lu mi neți pe al ba stru
mă rii tu dragă țar țid stră lui tor Ne ai lu mi nat me reu Te vre m ori
cînd Te vre m în bold sîm pin pe pla iul tău pla iul tău

PARTID, IUBIT PĂRINTE

Partidule, iubit părinte,
M-ai învățat mereu
Șase cuvinte:
Să-nvăț,
Să aflu
Și să știu,
Și să înving mereu tot ce e greu!
M-ai învățat
Ca să muncesc cu spor
Și să iubesc poporul muncitor.
Partidule, mi-ai dat
Copilărie fericită
Și joc, și cînt,
Și pace, și avînt.
În bucurie și în libertate cresc,
În pace, eu învăț să te iubesc.
E dreaptă calea ta și luminoasă,
E bună viața mea și e voioasă.
Chemările pionierești
Cu grijă și cu dragoste le execut,
Eu, schimbul tău de mîine, te salut!
Partidule, neprețuit părinte!

TÂNASE CARMEN CRISTINA
clasa a III-a

DOFTANA, ȘCOALA DE EDUCATIE COMUNISTĂ

Cu o săptămîină înainte am fost anunțați că vom face o excursie la Muzeul Doftana, unde vom primi în rîndurile noastre noi pionieri. A sosit și această zi pe care o așteptam cu atîta nerăbdare.

Deși în dimineața plecării noastre vremea era mohorită și norii grei își scuturau picăturile de ploaie, totuși căldura și voioșia sufletelor noastre a încălzit foarte repede atmosfera. Am pornit pe șoseaua asfaltată, avînd de o parte și de alta cîmpii mănoase, pe care cerealele de-abia încolțiseră.

După scurte popasuri făcute în Tirgoviște și Cîmpina, ne-am îndreptat plini de emoție spre fosta „Bastilie” românească — Doftana. După scoaterea Partidului Comunist Român în afara legii, la Doftana au fost întemnițați activiști de frunte ai partidului. În aceste împrejurări Doftana a devenit un centru al luptei revoluționare, unde s-au educat și s-au format numeroase cadre valoroase pentru partid.

Cînd am ajuns în fața muzeului, m-a cuprins o teamă inexplicabilă, uînd pentru moment că acele vremuri triste au apus pentru totdeauna. Am pătruns cu sîială pe coridoarele înguste, ascultînd atenți cuvintele ghidului. Astfel am aflat că în această fostă închisoare unii comuniști și-au pierdut viața, cum a fost Ilie Pintilie, iar alții au fost schingiuiți pînă la sînge. Am văzut expuse lanțurile cu care erau legați comuniștii și care aveau o greutate de la 6 pînă la 17 kg, precum și căruța cu care deținuții cărau alimente și butoiul cu care aduceau apă de la riul Doftana, chiar dacă era murdară. Muncitorii, care lucrau prin împrejurimi, puteau să ascundă sub pietre cărți și ziare, scrisori, alimente, pe care deținuții le puteau lua. Am vizitat apoi celulele în care am văzut cîte un pat cu rogojină pe el, o pătură și o strachină. Ne-a impresionat mult secția „H”, cu celule întunecoase. În aceste celule au stat și cei mai de seamă fii ai poporului nostru: tovarășul Nicolae Ceaușescu, Gheorghe Gheorghiu-Dej, care cu multe măsuri de prevedere reușeau să întocmească diferite materiale, pe care le transmiteau comuniștii

lor din afară. Aici, sub ochii paznicilor, în întreaga Doftana se studiau operele clasicilor marxism-leninismului și comuniștii căpătau încredere în lupta lor. Ce viață grea au dus aici, dar au rezistat, știind că lupta lor nu va fi în zadar! O dată pe săptămînă erau scoși și plimbați prin curtea închisorii cu lanțurile de mîini și de picioare, la o distanță mare unul de altul, ca să nu poată vorbi. De multe ori erau schingiuiți, iar muncitorii din împrejurimi, la țipetele lor, veneau la poarta închisorii, de unde nu plecau pînă nu se făcea liniște. Ca să nu fie auzite aceste țipete, paznicii băteau toaca; deținuții făcuseră un cîntec: „Bate toaca prin toată Doftana”. Ca să-și transmită alimente sau cărți, aveau o scindură la capătul căreia puneau într-o legătură aceste obiecte și, cînd paznicii nu erau atenți, o transmiteau din celulă în celulă. În anul 1940, în timpul cutremurului, mulți comuniști, printre care și Ilie Pintilie, și-au găsit moartea sub dărîmături. O placă de marmură amintește acest trist eveniment. Am ieșit din muzeu zguduți de cele văzute și aflate.

Și ca să nu uităm lupta și îndemnul lor, ale comuniștilor, al căror viu exemplu să-l urmăm, am ținut aici o adunare pionierească, pe care n-o vom uita toată viața. Între zidurile fioroase ale Doftanei, noi, urmașii celor ce au fost chinuți pentru a fi noi fericiti, am primit cravata purpurie. Emoția se citea pe fața fiecărui pionier care gîndea că primește cravata acolo unde cîndva se auzeau numai țipete. Stegarii au sosit. Comandanta a dat raportul. Adunarea s-a desfășurat foarte frumos. La depunerea jurămîntului mi se părea că zidurile acestea atît de întunecate altădată se bucură și ele, că parcă erau de față toți cei ce au suferit aici și sînt mulțumiți că lupta lor nu a rămas fără rezultat. S-au recitat poezii despre patrie și partid cu multă însuflețire, s-au cîntat cîntece patriotice și populare.

Parcă devenisem mai hotărîți, mai încrezători în forțele noastre de școlari și vom face totul pentru a cîști prin muncă și seriozitate sacrificiile celor ce ne-au adus fericirea.

Ne-am dat seama că acest muzeu, care în trecut a fost o școală de educație comunistă, joacă și astăzi același important rol.

PETRESCU ANA, clasa a III-a C,
HRISTESCU SIMONA-DENISA,
clasa III-a B, PALLY LUCIAN,
clasa a V-a A

UN NOU ANGAJAMENT

Anul acesta am avut fericita ocazie de a ne număra printre primii pionieri cărora li s-a acordat încrederea de a fi primiți în organizația U.T.C.

Despărțindu-ne de cravata roșie, am încercat în suflet sentimentul datoriei împlinite, odată cu angajamentul de a păși, alături de milioanele de tineri de pe șantiere, ogoare și școli, pe drumul indicat de partid, pentru binele și propășirea patriei noastre socialiste.

Cu aceste gînduri, împreună cu ceilalți uteciști din școală, am hotărît, la început de toamnă, să valorificăm în activitatea noastră școlară și extrașcolară conținutul programului de măsuri elaborat de partid în iulie 1971.

Învățăm, muncim și trăim în această țară frumoasă și bogată, în care hărnicia, cinstea, demnitatea sînt atribute care înalță alături de personalitatea comuniștilor încercați personalitatea tinerilor comuniști, a întregului tineret, ca o chemare spre idealul înălțător, spre slujirea — cu toată ființa — a cauzei partidului.

Ca tineri uteciști, ne-am angajat să fim în primele rînduri la învățatură, la activitățile obștești organizate în școală. Inițiativa sădirii arborilor ornamentali în jurul școlii, a îngrijirii parcului dendrologic din cartierul nostru, gospodărirea localului școlii în cadrul zilei de activități obștești au avut ecou în rîndul tuturor uteciștilor și elevilor. În felul acesta ne aducem și noi o modestă contribuție la înălțarea unei patrii frumoase și bogate, despre care tovarășul Nicolae Ceaușescu, la Congresul al X-lea al P.C.R., spunea: „Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și cutezător, care timp de peste două milenii, în anii grei de

restrîște, înfrățit cu codrul, riurile și văile, și-a apărut glia, iar acum, sub conducerea partidului, își zidește o viață nouă”.

La temelgia acestei zidiri, în focul luptelor din anii grei ai ilegalității, alături de mulți militanți comuniști, uteciștii, animați de dragostea de țară, popor și partid, s-au dăruit pînă la sacrificiu.

În prezent, milioane de tineri văd în comuniști exemplul personal în muncă și viață, exemplul de curaj, dîrzenie, abnegație și patriotism.

Conducerea P.C.R. acordă o mare atenție U.T.C., o ajută, o îndrumă, îi călăuzește permanent pașii, mulți dintre tinerii devenind membri ai P.C.R.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu, exprimînd grija pentru tineretul patriei noastre, la consfătuirea cu oamenii de cultură și artă spunea: „Știți bine, tovarăși, sînt un admirator al tineretului, m-am ocupat mult timp de tineret, mă ocup și acum; îi apreciez mult năzuințele, elanul. Avem cu toții o mare răspundere de felul cum îndrumăm tineretul, de care depinde viitorul patriei noastre, dezvoltarea ei, bunăstarea și independența poporului”.

În martie 1972 se împlinesc 50 de ani de la Conferința tineretului socialist, care a constituit un moment de seamă în procesul creării U.T.C., proces care s-a desfășurat între anii 1921—1924.

În cîntea marelui eveniment, toți uteciștii școlii noastre sînt antrenati într-o muncă de calitate la învățatură, comportare civilizată, în activități menite să sprijine organizația de pionieri în pregătirea și desfășurarea unor programe cultural-artistice, activități obștești.

O grijă deosebită acordăm cunoașterii principalelor momente din trecutul de luptă al U.T.C., condusă de P.C.R., în cadrul învățămîntului politico-ideologic. Aflăm cu multă satisfacție contribuția tineretului la zidirea societății socialiste multilateral dezvoltate, constituind și pentru noi un îndemn la muncă, cinste, demnitate.

DIMA ADRIANA,
MINCU MARIANA
clasa a VIII-a A.

Sîntem gata!

Poate ne-am pus adesea întrebarea: Cine sîntem noi? Ce este unitatea noastră? Nimic altceva decît o verigă a marelui lanț ce alcătuiește organizația celor un milion șase sute de mii de tinere vîrstare ale neamului nostru.

Noi sîntem membrii conștienți ai acestei organizații, care ne străduim să aplicăm în viață sarcinile sale politico-educative, dînd o cît mai mare strălucire verigii pe care o construim.

Știm că pentru a se ajunge ca poporul nostru să-și dobîndească drepturile și libertățile de care se bucură acum, iar noi să ne desfășurăm activitatea în rîndul unei organizații proprii a fost nevoie de lupta eroică a înaintașilor noștri, în care nu puțini au fost aceia care au pierit.

Aceasta ne face să fim pătrunși de dorința înfăptuirii idealurilor spre care Partidul Comunist Român conduce societatea: înfăptuirea comunismului. Pășim cu curaj spre acest ideal, traducînd în viață hotărîrile partidului cu privire la educarea tinerei generații.

Pentru a scoate în evidență felul în care unitatea noastră a înțeles să-și orienteze activitatea către stimularea preocupării pentru învățatură și întărirea disciplinei școlare, lărgirea orizontului cultural, cunoașterea și respectarea tradițiilor de luptă ale poporului etc., mă voi referi la principalele activități din programul nostru de activitate, din care rezultă preocupări pe toate laturile de organizație.

Pentru a trezi în sufletul pionierilor noștri dragostea și admirația față de frumusețile și bogățiile patriei, s-au organizat excursii pe cele mai pitorești trasee atît din județ cît și din întreaga țară. Numeroasele cercuri ce funcționează în școala noastră contribuie din plin la lărgirea orizontului cultural și influențează pozitiv interesul pentru știință, tehnică, artă și literatură.

S-au organizat întîlniri cu comuniștii din ilegalitate, primiri de noi pionieri în locuri istorice etc., în scopul dezvoltării devotamentului față de patrie și popor, al cunoașterii tradițiilor de luptă ale poporului, ceea ce contribuie la formarea trăsăturilor morale ale cetățeanului de mîine.

S-au organizat, de asemenea, întreceri socialiste între dețasamente, în cadrul cărora un loc important l-au ocupat comportarea civilizată, demnă, punctualitatea, calitatea activităților organizate, precum și sprijinirea școlărilor de la clasele mici, în vederea pregătirii lor pentru a putea deveni pionieri.

În viitor, unitatea noastră luptă să ajungă la un nivel cît mai ridicat de conștiință și la o deplină identificare cu rolul său politico-educativ. Viitorul ne aparține și ne pregătim să fim schimbul de mîine al părinților noștri. Vom căuta să îndreptăm cuvintele rostite de secretarul general al P.C.R. la cea de-a doua Conferință națională a Organizației Pionierilor: „Înainte noastră se deschid larg porțile nelimitate de afirmare a talentului, a capacităților de împlinire a celor mai îndrăznețe visuri și aspirații.

Pentru a putea beneficia din plin de aceste condiții trebuie să învățați cu seriozitate, cu perseverență, cu înaltă răspundere. După cum vedeți, deși sînteți copii, trebuie să dați dovadă de răspundere!”

La aceste cuvinte părintești noi răspundem: „Sîntem gata să dovedim!”

Comandamentul unității de pionieri

PE TEME DE EDUCAȚIE MORAL-CETĂȚENEASCĂ

ANCHETĂ
realizată de

Prof. AL. SMARANDA

Argeșul,
județ al hărniciei,
cinstei, onoarei
și demnității
socialiste

PROGRAM DE MASURI

Uteciștii și ceilalți elevi ai clasei a VIII-a A au studiat cu interes și profundă satisfacție propunerile de măsuri, expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu din 9 iulie și 3—5

noiembrie 1971, precum și programul elaborat de plenara Comitetului județean Argeș al P.C.R. din 4 septembrie 1971 privind promovarea în rîndul maselor a spiritului hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste.

Reflectînd asupra conținutului acestor documente, a sensurilor largi și profunde ce se desprind din ele, elevii au apreciat caracterul lor mobilizator, de îndreptar de mare valoare educativă pentru toți oamenii muncii, deci și pentru elevi.

Adresîndu-le întrebarea „Ce înțelegeți prin hărnicie, cinste, onoare și demnitate socialistă în îndeplinirea obligațiilor școlare?”, elevii au răspuns:

IONESCU ANE-MARI

Documentele de partid cu privire la îmbunătățirea muncii politico-ideologice și de pregătire marxist-leninistă a membrilor de partid și a tuturor oamenilor muncii, expunerile tovarășului Nicolae Ceaușescu au prins viață și în rîndul argeșenilor. Ca urmare, plenara Comitetului județean Argeș al P.C.R. din 4 septembrie 1971 a inițiat pe un plan concret programul cu privire la promovarea în rîndul oamenilor muncii a spiritului hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste. Programul, pătruns de adînc umanism, a fost primit cu satisfacție și de elevii clasei noastre. Ei și-au manifestat dorința să contribuie pe măsura puterilor lor la transpunerea sa în viață. De fapt, programul vizează cea mai esențială latură a vieții, a vieții noastre de toate zilele, etica socialistă sau, așa cum se obișnuiește să se spună tot mai frecvent, „Cod de etică”, tradus prin noțiunile morale: hărnicie, cinste, onoare și demnitate.

Hărnicie înseamnă în primul rînd a munci, a învăța avînd un scop precis, căci munca este izvorul bucuriei, fericirii, prin muncă descoperim frumosul și adevărul.

Cînd este vorba de obligații școlare, nu trebuie să aminăm pe mîine ceea ce trebuie să facem astăzi.

MIERLĂ GEORGETA

Doresc să învăț mai bine, să obțin rezultate și mai bune, conștientă fiind că numai așa pot fi folositoare patriei dragi.

MINCU MARIANA

Mă mîndresc că locuiesc în județul Argeș, ai cărui oameni sînt cunoscuți prin inițiativele, munca și rezultatele muncii lor în marea operă de zidire a societății socialiste. Mă bucur de prezent și de perspectivele frumoase pe care le are, perspective la care și eu îmi propun să-mi aduc contribuția prin munca școlară, sub toate aspectele ei, să dovedesc hărnicie și cinste. Înceea în relațiile cu colegii clasei trebuie să se întemeieze pe încrederea reciprocă, pe

îndeplinirea conștiințioasă a obligațiilor școlare, pe respectarea și apărarea adevărului. Minciuna și fățărnicia nu au ce căuta printre noi. „Cinste dai, cinste găsești”, „Cinstea nu se cumpără și nici nu se vinde”. Cinstea se dobândește prin muncă, prin sinceritate. Faptele noastre școlare să nu ne rușineze, ci să ne aducă cinste.

NEDA GABRIEL

Un elev cinstit nu „șoptește”, pentru că astfel își înșală colegul, nu „copiază”, pentru că se înșală pe sine însuși, nu „minte”, pentru că nu e vrednic de calitatea de elev.

DIMA ADRIANA

Onoarea este trăsătura morală de cel mai mare preț, care se bazează pe hărnicie și cinste sau, mai bine zis, include și aceste noțiuni. Este elev de onoare acela care face tot ce-i stă în putință pentru a se bucura de aprecierea colectivului de elevi.

O asemenea apreciere nu vine de la sine, este condiționată de muncă, de cinste, de respectul pentru colegii din jur, de respectul față de propria persoană.

CIOBANU OLGA

„Cine pierde onoarea pierde totul”. Cea mai mică abatere de la regulamentele școlare înseamnă știrbirea prestigiului clasei, știrbirea onoarei personale. Uteciștii clasei noastre, prin felul lor conștiințios de muncă, prin exemplul și îndemmurile ce le adresează colegilor, constituie un nucleu ce militează pentru onoarea clasei.

CRAIU DANIELA

Demnitatea este o altă trăsătură morală a elevului care impune respectul și prețuirea colegilor prin exemplu personal de hărnicie, cinste și onoare. Demn sau vrednic de laudă este elevul care-și consacră întreaga sa capacitate fizică și intelectuală intereselor colectivității, fericirii și bunăstării poporului.

MILEA CORINA

Demnitatea nu are nimic comun cu îngimfarea. Avem colegi foarte buni la învățătură și cu activitate obștească deosebită, care îndeplinesc munci de răspundere pe linia U.T.C., la nivelul școlii și al clasei. Ei se bucură de stima și prețuirea colegilor tocmai pentru faptul că sînt buni colegi, apropiați și sfătuitoari. Lasă totdeauna să vorbească alții despre munca și rezultatele lor.

OPREA ROMEO

Între hărnicie, cinste, onoare și demnitate eu văd o strînsă legătură. Demn nu poate fi un elev care nu întrunește toate calitățile morale. Orice activitate școlară trebuie să tindă către ceva mai bun, mai înalt, să răspundă unor cerințe actuale și de perspectivă ale practicii construcției socialiste. Pe linia muncii noastre școlare, aceasta impune mai multă conștiințiozitate și răspundere în pregătirea lecțiilor, perfecționarea cunoștințelor, acumularea unui volum mai mare de deprinderi practice de muncă și, bineînțeles, aprecierea și respectarea muncii altora.

Asemenea aprecieri, gânduri și sentimente au fost exprimate de toți elevii clasei. Le doresc deplina lor realizare.

URMAȚI EXEMPLUL LOR

Cu ani în urmă, nu prea mulți la număr, ne-am cunoscut aici, în această clasă. Anii au trecut repede și iată-ne în clasa a VII-a A.

Multe amintiri plăcute mă leagă de colegii și colegetele mele. Împreună am

organizat activități frumoase care ne-au adus satisfacții deosebite. Printre colegetele nelipsite de la aceste activități este eleva Mincu Mariana din clasa a VIII-a A. Numele ei ne amintește multe dintre momentele cele mai plăcute ale vieții colectivului clasei noastre. Caracterizată prin conștiințiozitate desăvîrșită în pregătirea temelor, ea a constituit ca pionieră și comandantă de detașament un model pentru toți elevii. Unitatea dintre vorbă și faptă este trăsătura dominantă a personalității sale, ce i-au adus stima și prețuirea colegilor. Așa se explică faptul că ani de-a rîndul a fost aleasă comandantă de detașament — sarcină de care s-a achitat în modul cel mai corect. Bună colegă, cu comportare ireproșabilă, exemplu demn de urmat, sînt calități ce au determinat adunarea de unitate de anul trecut s-o aleagă comandanta unității. Funcția aceasta de mare cinste nu a îndepărtat-o de viața clasei, ci a apropiat-o și mai mult, confundîndu-se cu interesele organizației de pionieri și ale școlii.

Hărnicia, cinstea, modestia, exigența măsurată, spiritul de inițiativă, dovedite în întreaga sa activitate, au făcut-o cunoscută nu numai în școală, ci și în afara școlii.

Anul acesta, ieșind din pionierat, a predat ștabela altui coleg de școală, pe care continuă să-l ajute, să-i împărtășească din propria experiență, pentru ca unitatea de pionieri pe care a condus-o cu cinste să obțină rezultate și mai bune.

Un moment solemn din viața kolegei mele l-a constituit primirea în

Sîntem bune kolege și nu numai atât, ci și bune prietene. Prietenia noastră se bazează pe muncă, pe colaborare în pregătirea lecțiilor și a activităților pe linie de pionieri, iar azi de U.T.C. Se numește

Dima Adriana din clasa a VIII-a A, numele ei este cunoscut de întregul colectiv de elevi ai școlii. Este foarte bună la învățătură, cu ținută și comportare de prestigiu, bună colegă, cu spirit de inițiativă și consecvență în munca școlară și obștească. Cuvîntul ei se face ușor înțeles în rîndul uteciștilor pe care-l conduce în calitate de secretară a Comitetului U.T.C. pe școală. Este energică, intransigentă, bună mobiliza-

rîndul membrilor U.T.C., calitate pentru care s-a pregătit în toată perioadă de pionierat prin muncă, rezultate ținută demnă.

Prețuirea de care se bucură din partea colegilor a fost demonstrată și cu ocazia alegerilor U.T.C., cînd în unanimitate i s-a acordat funcția de secretară a U.T.C. pe clasă. Unanimitatea votului a însemnat unanimitatea stimei și prețuirii de care se bucură

MILEA CORINA
clasa a VIII-a A

foare, stimată și prețuită de colegi. Sfaturile și îndemmurile competente pe care le adresează elevilor au ecou imediat, ceea ce înseamnă că se bucură de încrederea acestora. Este model în însușirea și aplicarea în munca școlară a învățăturii partidului nostru. Se pregătește și participă la dezbaterile din cadrul învățămîntului politic al U.T.C., ajută colegii în lămurirea sensurilor adînci ale programului elaborat de plenara Comitetului județean Argeș al P.C.R. cu privire la promovarea în rîndul oamenilor muncii a spiritului hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste.

Trăsăturile ei morale și de caracter au făcut ca toți colegii s-o înconjoare cu stimă și dragoste.

O stimez și o iubesc pe kolega mea, — utecista Dima Adriana!

TĂNASE TEODORA
clasa a VIII-a A

Exemplul multor pionieri poate fi urmat în clasa și școala noastră. Printre aceștia se numără la loc de cinste pionierul MATACHE VALENTIN din clasa a VII-a C. Are însușirile pe care le au majoritatea pionierilor. Și le-a format

aici, în colectivul clasei pe care l-a condus timp de doi ani în calitate de comandant de detașament. Cuvântul lui energic, plin de căldură și încredere

în forța colectivului, l-a făcut atașat, iubit și înțeles de toți colegii săi. Așa a reușit ca activitățile organizate cu detașamentul să fie plăcute, interesante și sprijinite de toți pionierii.

În cadrul comandamentului de pionieri pe unitate, propunerile și inițiativele sale erau ascultate cu atenție și își găseau ecoul în aprobarea și traducerea lor în viață.

La adunarea de unitate de anul acesta, pionierii școlii au apreciat calitățile morale, spirituale de inițiativă și de organizare ale elevului MATACHE, hotărînd alegerea sa în funcția de comandant de unitate. Mo-

del în ținută, compătat la vorbă și fapte, modest, sociabil, el duce mai departe ștafeta, conducînd unitatea de pionieri, știind întotdeauna ce vrea atunci cînd cere sprijinul colectivelor de pionieri.

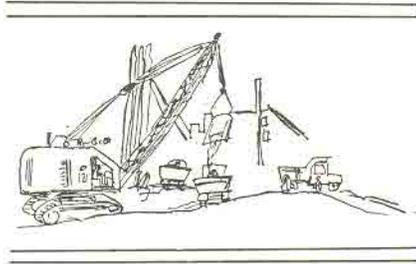
„Să ne facem datoria cu cinste, dragi pionieri, că miine ne așteaptă răspunderi și mai mari în cadrul organizației U.T.C., de care trebuie să fim demni” — afirma pionierul MATACHE la una din întîlnirile cu membrii comandamentului.

FOLEA ADRIANA
clasa a VII-a C

Argeșul harnic

Argeș harnic, să trăiești,
Tot mereu să-ntinerești,
Că ne-arăți cum să trăim
Țării de folos să fim!

Noi cu toți îți mulțumim,
Și trăim să te-nflorim,
Să muncim în libertate,
Cu mașini modernizate.

IONICĂ MARIN
clasa a VIII-a C

Muzica, forță cu puternic răsunet
educativ

Arta cu cea mai largă arie de răspindire, muzica este strîns legată de viața, munca și preocupările omului, avînd o mare putere de pătrundere spre străfundurile sufletului său, umplîndu-l de elan, dinamism și spirit creator.

Ea dă liniște și odihnă binefăcătoare noului-născut, antrenează și umple de farmec jocurile preșcolarului, însuflețește, mobilizează și-l întovărășește pe pionier sau școlar, dă glas sentimentelor pline de noblețe și căldură ale adolescentului, exprimă avîntul revoluționar al maselor însetate de libertate, dă glas bucuriilor și înfrîstărilor, cheamă la muncă, dă omului bucuria de a trăi și de a năzuî spre un trai demn și fericit.

În cuvîntarea ținută în fața compozitorilor și muzicienilor români din 13 decembrie 1968, tovarășul Nicolae Ceaușescu subliniază că „în fiecare epocă marea artă reflectă imperativele vieții sociale, idealurile oamenilor, existența, munca și preocupările celor ce muncesc...”

Cîntecul i-a însuflețit odinioară pe înaintașii noștri în lupta pentru eliberarea națională și socială, pentru înfăptuirea UNIRII, crearea statului național unitar și cucerirea independenței în lupta revoluționară împotriva exploatării și împilării.

În anii de după eliberare, în marile bătălii duse pentru victoria revoluției socialiste și transformarea revoluționară a societății, cîntecul a sporit marele elan patriotic al maselor, a răscălit conștiințe, chemînd tot ceea ce avea mai bun națiunea noastră la realizarea programului PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN, la munca pentru refacerea și înflorirea socialistă a țării.

Iată deci posibilitățile nemărginite pe care le are muzica, prin limbajul său, de a da profil deosebit, de a înnobila personalități umane, de a întări voința, de a forma și umple de forță și elan caractere, de a se transforma într-o forță care sprijină lupta și munca generațiilor ce construiesc edificiul măreț și înălțător al societății socialiste.

Și în școala noastră cîntecul este larg folosit nu numai ca mijloc de des-tindere, ci și ca mobilizator în activitatea de zi cu zi.

POPESCU CORNELIA, clasa a VIII-a B

De-ai fi...

„Ce-ți doresc eu ție, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!”

M. Eminescu

Ce-i poate dori un pionier țării sale, ce-i poate dori o picătură de apă oceanului?

De-aș fi o scriitoare, aș cînta țara în mii de poeme, care, fiind citite de fiecare om al patriei, ar rămîne adînc întipărite în sufletul lor.

De-aș fi pictor, aș reda pe șevalețul meu oricare colțisor de țară, orice chip de om fericit, locuitor al României.

De-aș fi învățătoare, aș sădi în inima copiilor cu ochi întrebători dragostea de patrie, adîncul patriotism de care trebuie să fie însuflețit orice copil al unei patrii socialiste...

De-aș fi muziciană, aș cînta pe strunele vioarei, asemenea lui Enescu, tot ceea ce însuflețește poporul român, toată bucuria lui de a trăi liber pe aceste plaiuri mîndre...

De-aș fi o savantă, prin descoperirile mele, aș duce renumele țării mele peste hotare...

De-aș fi o navigatoare, aș duce taina frumuseților și bogățiilor țării mele valurilor înspumate ale mării.

De-aș fi constructor, prin construcțiile înalte și avîntate aș arăta aspirațiile spre înălțimi ale poporului meu drag.

De-aș lupta pe cîmpul de luptă, mi-aș vărsa ultima picătură de sînge pentru a apăra această glie, păstrată din moși-strămoși.

Sînt însă o pionieră, o tînără mlădiță din stejarul cel bătrîn. Nu știu încă ce voi deveni, dar, orice-aș fi, patria îmi voi iubi.

TEODORESCU CORNELIA
clasa a VII-a A

Am o țară ca o floare

— COMPUNERE —

Din locuri depărtate, din Munții Pădurea Neagră, Dunărea și-a scos la iveală firicelul cristalin de apă. A mers mult, dar zărește în depărtare un loc paradis, unde hotărăște să se odihnească. Își împarte apele în trei brațe și se varsă în Marea Neagră. De acolo privește mereu frumusețea acestor locuri. Munții, giganții pământului, i-au dăruit cele mai frumoase priveliști. Vîrfuri pleșuve își ridică crestele pînă sus la nori. Mai jos, frunțile de brad privesc gînditoare spre viteazul soare ce-a încălecat pe calu-i strălucitor. Iei-colo cîte un izvor susură printre stînci, pînă ajunge în împărăția de smarald a pădurilor. În liniștea dimineții cîntă o ciocîrlie. Mai tîrziu, mii și mii de păsări cîntă în limba lor necunoscută. În depărtare se aud mașinile oamenilor cu care prelucrează lemnul. Printre frunzișul verde se zărește un luminis. Un clinchet de clopoței răsună pînă la cerul azurii, palatul de cleștar al soarelui. Printre firele de iarbă, floricelele zîmbesc primitoare oîtelor ce pasc veșele. Toate aceste frumuseți sînt numai și numai ale Carpaților. Lanțul lor oferă priveliști minunate.

Din loc în loc, caprele negre săltînd din stîncă în stîncă, lacuri cu apă limpede, hidrocentrale și minele de cărbuni și de aur sînt la fel ca cele mai prețioase și frumoase nestemate dintr-un șirag de mărgele. Lanțul bogățiilor, lanțul frumuseților, lanțul Munților Carpați închide în el Podișul Transilvaniei. Astăzi, multe orașe înflori-toare s-au ridicat în acele locuri. Printre păduri, ceșurile fabricilor se ridică mai sus de vîrfurile copacilor. Mureșul trece liniștit, străbate munții și merge să spună Tisei ce-a văzut. Fratele său, Oltul, a reușit să-și sape trecătoarea Turnu-Rosu. Din întunecimea munților iese mai la lumină. Nu la mult timp după ce a ieșit din munți, podgoriile și livezile îi îmbie privirile. Dar nu numai atît. Nici porumbii nu s-au lăsat mai prejos. Au crescut falnici ca cei mai puternici voinici. Ce priveliște morocînoasă ar fi dacă ici-colo nu s-ar zări cîte un pete verde. Printre copacii tineri, printre arbuști strălucesc boboțe roșii de măceșe. Murele te îmbie cu parfumul lor. Rîurile își poartă apa peste pămîntul uscat de arșița verii. Pe mal fosnice frunzele jucăușe ale plopiilor. Cîte o salcie se pleacă deasupra apei, parcă ar vrea s-o soarbă. Dar apa rîului curge, curge pînă departe, în cîmpie. Cîț vezi cu ochii, peste iarba moartă, crește întîi un covor verde, apoi unul galben, covorul bogățiilor cîmpiilor, grîul, cununa de spice o întîlnești pînă departe, aproape de dealuri. În luna lui Cuptor, țărani culeg bob cu bob recolta. Seara, cînd vipa de peste zi își stînge încet făclia și vîntul adie ușor, ies din căsutele lor de humă greierași și sute și sute de țîrituri se aud din toate colțurile mîristii. Și acest cîntec zboară pe struna vîntului pînă la muntii, pînă la Dunăre, pînă la Porțile de Fier, unde se pierde în zgomotul de vuiete al mașinilor. Acolo se poate vedea ghemul fermecat ce și-a întins firul luminos pre-

„Avem o țară frumoasă și bogată, un popor harnic și cutezător, care timp de peste două milenii, în anii grei de restriște înfrățit cu codrul, rîurile și văile și-a apărut glia, iar acum, sub conducerea partidului, își zidește o viață nouă“.

(Nicolae Ceaușescu,
Expunere la Congresul al X-lea al P.C.R.)

tutindeni, scoțînd omul și natura din bezna ucigătoare.

Oricîte frumuseți am văzut în această țară, pe cea mai frumoasă n-am arătat-o și aceasta chiar Dunărea a dăruit-o. În Dobrogea fluviul își împarte apele în trei brațe. Între aceste brațe s-a format Delta Dunării, zisă și „Paradisul păsărilor“. Chiar numele arată că acest loc este o adevărată împărăție a zburătoarelor. Printre frunzele tăioase de trestie, tot felul de păsări fac priveștiștea încîntătoare. Lebedele se joacă de-a v-ați ascunselea cu pelicanii. Rațele și gîștele sălbătice își învață puișorii să zboare. Cecostiricii caută pește. Cu picioarele lor lungi, par uriașii Deltei. Și jocul acesta nesfîrșit al păsărilor este înveselit de concertul broaștelor dat pe inserat, cînd soarele se pitește de noapte, lăsînd zarea roșie, ca mîndra lumină să-l poată urmări. Pe luciul plumburiu al apei luminate de ultimele limbi de foc se ivește o diră. Apa clipocește încet ca într-un cîntec îndepărtat ce a făcut să tresară din somnu-i adînc, din furia nopții. Întreaga natură. O barcă se ivește printre stufărișuri. Se întorc pescarii cu năvoadele încărcate de povara peștelui. Vor avea o cină îmbelșugată. La mal copiii strigă veseli. Sînt și ei bucușii de izbînda pescarilor. Stelele, împreună cu luna, regina lor, luminează bolta de catifea neagră. Toate păsările au ațipit, și broaștele dorm în fotoliul lor de sub apă. Mîine soarele va lumina iar Delta și marea. Marea Neagră este un al doilea paradis al Dobrogei. Cu valuri înspumate, cu vapoare și nisipuri fierbinți atrage oamenii. Vacanța petrecută la mare rămîne de neuitat. În nordul Dobrogei sînt niște ridicături de piatră. Aceștia sînt Munții Dobrogei, cei mai vechi munți. În ciuda înălțimii lor mici, ei constituie o bogăție de preț a țării. Multe construcții poartă pecetea acestor munți bogăți în granit. La poalele lor, strugurii copti te îmbie.

Dobrogea este un loc pitoresc al țării noastre, care oferă priveliști de neuitat. Toate acestea datorită Dunării și mării. Dunărea a adus pe aceste plaiuri frumusețe și bogăție. Datorită ei, și păsările și oamenii iubesc aceste locuri. Toți doresc să fie vizitatorii paradisului și ai nisipurilor fierbinți.

Am aruncat o privire asupra acestei țări pline de frumuseți. Dar, mergînd prin ea, îi vei cunoaște și oamenii atît de buni și primitori. Însă țara ascunde și alte frumuseți, așa cum munții ascund bogății nesfîrșite.

Izvor limpede de liniște, bogăție și frumusețe este țara mea, pe care mi-o iubesc mult.

DINICĂ ANCA
clasa a VI-a C

REPUBLICĂ

(Pe scenă se află șase pionieri dispuși în unghi [trei-trei]. Pe fundal se află o coală mare cu conturul României, cu orașele despre care se pomeneste în text și rîurile mai importante. Se folosește un disc care redă „Balada“ de Ciprian Porumbescu. Pe acest fundal muzical, în surdină, pionierii recită versurile sau cuvintele din text).

Comi PIONIERUL 1

Republică, ești azi în mare sărbătoare, așa cum ți-au dorit-o toți cei ce și-au jertfit viața pentru libertatea și fericirea ta.

Acum 120 de ani, Nicolae Bălcescu, departe de țară, în ultimele zile ale vieții sale, adresa țării iubite gînduri pline de încredere în viitor, oglinda conținutului ideilor sale progresiste: „Fiii fărdelegii triumfează. Cu toate acestea... va veni ziua fericită... cînd nu va mai fi nici un rob, nici nație roabă, nici om stăpîn pe altul...“, ci domnirea Dreptății și Frăției. Aceste cuvinte ce cdată am dat de deviză nației mele vor domni lumea; atunci toți românii vor fi una: liberi și frați!“

Am PIONIERUL 2

Iar acum 105 ani, exprimîndu-și cele mai curate sentimente ce le nutrea pentru țara sa scumpă, Eminescu, patriot în vîrstă de 17 ani, spunea cu căldura sufletului său de poet:

Ce-ți doresc eu fie, dulce Românie,
Țara mea de glorie, țara mea de dor?
Brațele nervoase, arma de tărie,
La trecutu-ți mare, mare viitor!“

„Fiii tăi trăiască numai în frăție
Ca a nopții stele, ca a zilei zori.
Viața în vecie, glorie, bucurie,
Arme cu tărie, suflet românesc,
Vis de vitejie, fală și mindrie,
Dulce Românie, asta fi-o doresc!“

Comi PIONIERUL 3

Trecut-au vremuri triste de-atunci și peste țară
Necazuri multe s-au mai abătut,
Dar toți cei ce jertfindu-se luptară,
În gloria ta, patrie, au crezut.
Și într-o zi de iarnă, la sfîrșit de an,
Tu te-ai născut cu focul în priviri,
Paloș fulgerător pentru dușman;
Pentru popor, buchet de fericiri.

Am PIONIERUL 4

Republică, luminează și mindrie,
Azi, cînd tu ești în mare sărbătoare,
Îți dăruim a inimilor noastre bucurie
Și-ți punem în cununa de succes înc-o floare,

ȚIE, PATRIA MEA DRAGĂ

MĂREAȚĂ VATRĂ

MONTAJ LITERAR-MUZICAL

Comi PIONIERUL 5

Ani douăzeci și patru
Se împlinesc acum
De când poporul nostru
Porni pe-un trainic drum.

Stăpin în a sa țară,
Pe munți, pe bogății,
Pe riurile rezezi,
Pe-ninsele cimpii.

Mi PIONIERUL 6

Iar partidul, braț puternic
Ce în luptă ne-a condus,
Va rămîne-n țară veșnic
Ca un soare făr' de-apus.

Comi PIONIERUL 1

În acești ani pașnici,
Muncind din toamnă-n vară.
Cu-alteia-nfăptuiri
Te-mpodobirăm, țară!

Conduși mereu de-nalta povață comu-
nistă.
Avem o țară nouă și mîndră, socialistă;
Puteți voi, dragi prieteni, să dați azi
la lumină
Cum a făcut poporul din țară o gră-
dină?

Mi PIONIERUL 2

În tot ce-nseamnă viață,
Lumină pe pămînt,
Partidul ce ne-nvață
E soarele cel blînd.

(Se cîntă „Partidul meu iubit”).

Comi PIONIERUL 3

Tu ne-ai dăruit, partid,
Anii plini de bogăție,
Zări, care-n lumina vie,
Tot mai largi ni se deschid.

Poporul tu l-ai învățat
Că pacea-nseamnă viața,
Și viitorul luminat
Îți luminează fața.

Mi PIONIERUL 4

Astăzi la Hunedoara
Se înalță nou castel
Și de-aici în toată țara
Curge-un fluviu de oțel.

Reșița, cetate-aprinsă
De al hărniciei foc,
Îți dau forță neinvinsă.
Muncitorii la un loc

(Spunînd aceste cuvinte, pionierul plasează pe hartă un steguleț roșu. La fel fac toți pionierii, marcînd localitatea unde se află centrul industrial respectiv.)

PIONIERUL 5

Și Galați este un centru
De produse laminate,
Și ca centru siderurgic
E primu-ntre combinate.

Comi PIONIERUL 6

Combinat de aluminiu
Are Slatina acum,
Ea deschide-n țara noastră
Important și trainic drum.

Comi PIONIERUL 1

Intr-un ritm tot mai dinamic,
Umplînd țara de lumini,
Se dezvoltă-azi industria
Constructoare de mașini.

Greu le-ar fi venit să creadă
Celor care-au trăit ieri
C-am putea cîndva produce
Utilaj petrolier.
Și de mergi prin țări străine,
Nu poți să nu te mîndrești
Cînd vezi că pămîntu-l ară
Cu tractoare românești.

Mi PIONIERUL 2

Cu puterea lor deplină
Mari uzine se mîndresc,
La Arad se fac vagoane,
În Craiova muncitorii motor „Diesel”
construiesc.

Comi PIONIERUL 3

Și-o Cosînzeană mîndră ca-n povești
Toarce relon subțire-n Săvinești.

Mi PIONIERUL 4

La Brazi se realizează
Produse chimice de bază.

Comi PIONIERUL 5

La fel ca meșterii vestiți,
Cu mare hărnicie,
Toți muncitorii înfrățiți
Muncesc într-o rașinărie.

Mi PIONIERUL 6

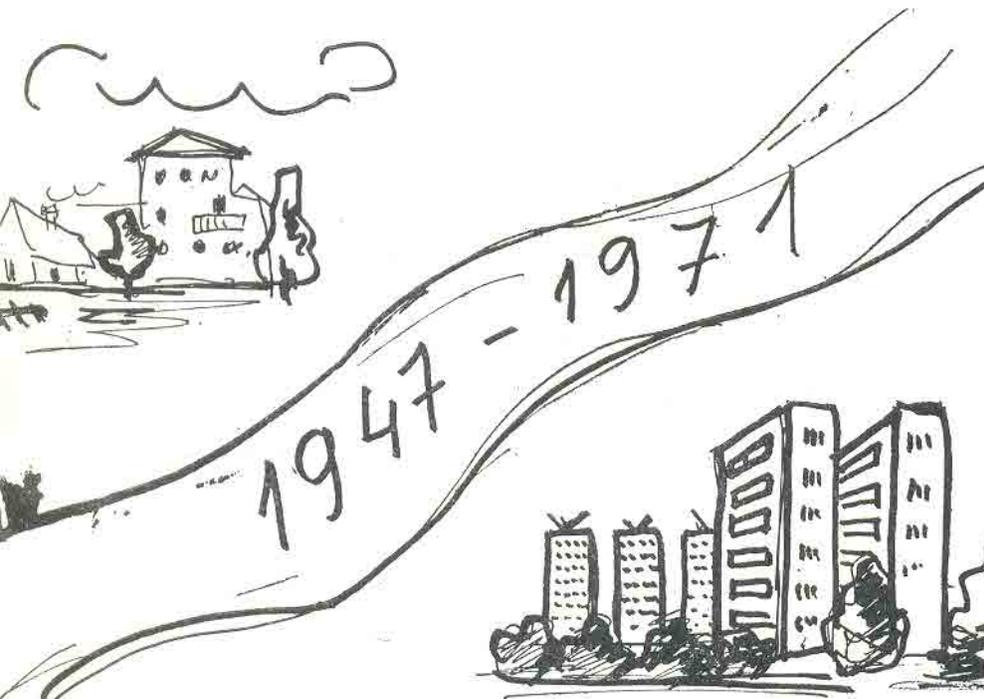
Cu uzina de autoturisme
Piteștenii se mîndresc,
Dacia-1300
E-un nou produs românesc.

Comi PIONIERUL 1

Dunărea păstrează în adîncuri
Rădăcinile prieteniei,
O floare mîndră se înalță-n timpuri,
E floarea care dă lumină bogăției.

Mi PIONIERUL 2

Și Argeșul, rîu cu sală,
Și-a-nălțat hidrocentrală,
Iar podoaba-i minunată
Este salba argeșeană în lumini scaldată.

PIONIERUL 3

Iar apele-n cascade printre brazi
Aprins-au mari lumini și la Bicaz.

PIONIERUL 4

Dar partidul, înțeleptul,
Ne-a-nvățat să nu ne-oprim,
Oameni noi ai erei noastre
Alte trepte să suim.

PIONIERUL 5

Prin învățătura-naltă
Sufletul ni-l dăluim
Și comorile străbune
Azi mai mult le prețuim.

PIONIERUL 6

Hărnicia, ce comoară!
De la Decebal lăsată,
A făcut din scumpa țară
O grădină minunată.

PIONIERUL 1

Cinstea cea strălucitoare
Din străbuni o moștenim,
Munca este ca o floare,
Cînd cu cinste noi muncim.

Demni au fost strămoșii noștri
De acest pămînt bogat,
Mîndri sintem cu toți astăzi
De tot ce-am realizat.

UN MUNCITOR

Mult mi-e dragă viața astăzi,
Nu ne temem de nevoi,
Munca ne e țel în viață
Și partidul e cu noi.

UN ȚARAN

Unde sînteți voi, ciocoi,
Să vedeți cum trăim noi?
Satele-n lumini bogate,
Case noi și școli curate
Pentru noi s-au construit,
Viața noastră a-nflorit,
Muncim pămîntul cu mașini,
Fără vătăfii cei haini,

Bogatul rod din munca noastră
Nu intră azi în curtea voastră,
Iar ogorul fără hat
E-nfrățit și-i mai bogat.

UN INTELLECTUAL

În această nouă țară
În care cu-avînt muncim,
Știința e-o mare forță
Și-nvățăm să ne-o-nsușim.

Zilnic această comoară
Crește prin noi cercetări,
Vrem știința românească
Să pășească peste zări.

(Intră în scenă patru copii mai mici)

PRIMUL COPIL

Lumina unui soare sfînt
În ochii noștri se răsfrînge,
Țăria munților de pe acest pămînt
În brațe toată se va stringe.

AL DOILEA COPIL

Susurul izvorului,
Foșnetul de frunze dulce
Și avîntul zborului
În sufletele noastre se răsfrînge.

AL TREILEA COPIL

Ne sînt scăldate frunțile-n lumină
Și îndreptate spre frumosul viitor,
Cu inima de flăcări plină,
Cu hărnicie noi cînstim acest popor.

AL PATRULEA COPIL

Ce poate fi mai minunat
Decît ca albiu porumbei cu zborul avîntat
Să mîngîie cu aripile lor
Frunțile vesele ale copiilor...

MUNCITORUL

Copii, voi tineri, muncitori, țărani,
Să ne unim cu mic, cu mare,
Și țara, mama bună-a tuturor,
S-o înălțăm mereu spre soare.

A) PATRIA

(O fată voinică, în costum național,
cu eșarfă tricoloră pe piept în diagonală și pe ea anii: 1947—1971)

Am ascultat, copiii mei,
Cuvinte dragi ce voi mi-ați spus,
Și nu mă indoiesc de-acum
Că voi urca mereu mai sus

Și Carpații-mi rid sub soare
Cînd văd mari hidrocentrale,
Apele cu freamăt mare
Cîntă-ntr-una sclipitoare
Cînd văd aur pe ogoare.

Vă string la pieptul meu fierbinte
Și-n brațe vreau să vă cuprind,
Voi mă veți duce înainte,
Cu voi spre noi victorii tind.

Necazuri vechi lăsați în urmă,
Acum privesc la ce m-așteaptă.
Urmînd partidul nostru drag,
Eu voi sui din treaptă-n treaptă.

(Se cîntă „Republică, măreață vatră“.)

România, urcată pe un pedestal, în-
tinde brațele, cuprinzînd grupul de
participanți: muncitorul, țăranul, in-
telectualul la un loc, pionierii în același
unghi, iar copiii în față)

UN STEGAR (purtînd steagul roșu)

Sub steagul roșu azi partidul
Poporul cheamă să muncească,
Pînă la anul, scumpă țară,
Mai mult să te împodobască.

AL DOILEA STEGAR (purtînd steagul

tricolor, vine din partea opusă a scenei)
Pe un drum plin de victorii
Ne îndreptăm spre falnic viitor,
Pășim cu-ncredere-nainte,
Sub mîndrul nostru tricolor.

(Se cîntă „Tricolorul“, în timp ce
cele două steaguri cuprind cu faldurile
lor patria și grupul participanților, for-
mînd un fundal).

DUMITRICĂ LILIANA
clasa a VII-a B

TINERE ȚEA NOASTRĂ ÎN SLUJBA PATRIEI

„În tine m-am născut, trăiesc în tine
Și pururea de tine mi-este dor“.

Se zice că în această parte a lumii natura a înzestrat
pămîntul românesc cu tot ce a avut ea mai frumos.

De mii de ani, cele patru anotimpuri se rotesc peste Cîm-
pia Română și peste Carpați.

Aici și-au apărut gîia și vatra strămoșească oastea lui
Mircea, Ștefan cel Mare, Mihai Viteazul și a altora ca ei.
De-a pururi nepieritoare sînt faptele de arme ale ostașilor
români la Grivița și Plevna, la Mărăști, Mărășești și Oituz.

Pentru apărarea libertății și pentru dreptate, în vremurile
mai noi, lupta a fost dusă de clasa muncitoare, în frunte
de comuniștii. Sub conducerea Partidului Comunist Român,
poporul a eliberat țara de sub fascism, a alungat de la putere
burghezia și moșierimea.

Au apus vremurile de restriște.

Azi parcă și munții sînt mai semeți, dealurile mai mă-
noase, rîurile mai zglobii, iar spicul holdelor mai bogat.

An de an, pe harta României socialiste apar orașe și cen-
tre industriale noi, se construiesc fabrici, uzine, școli, tea-
tre și cinematografe. Peste tot, eroicul popor se avîntă cu
eroism la construirea edificiiului măreț al patriei!

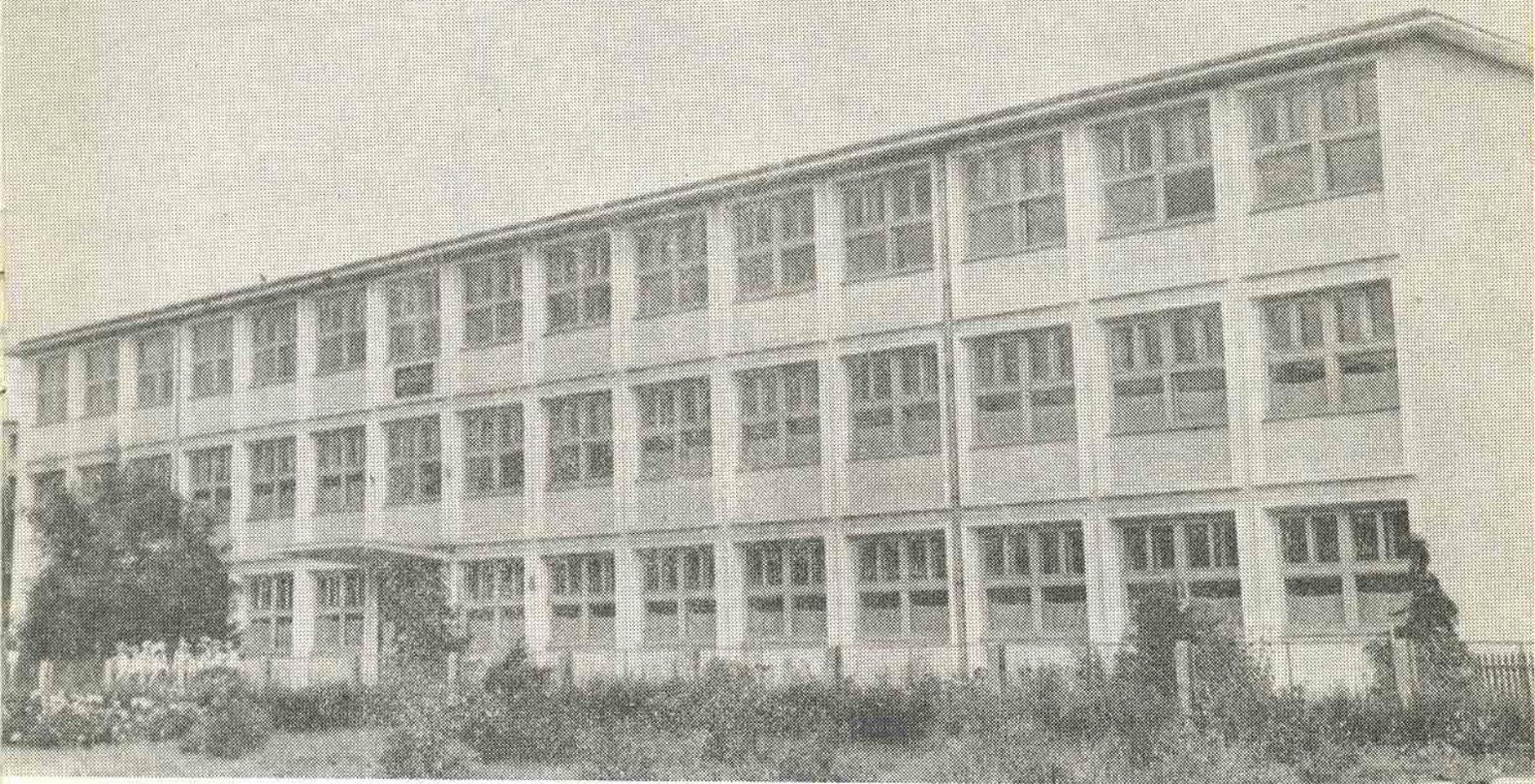
Viața satelor devine tot mai înfloritoare, iar oamenii se
bucură de roadele muncii lor. Toate aceste bogății și frumu-
seși au prins viață datorită hărniciei poporului, care și dă-
ruiește toată puterea și priceperea pentru înălțarea pe trep-
tele cele mai înalte a societății noastre multilateral dez-
voltate.

Noi, cei ce facem parte din marea familie a tineretului
comunist, prin hărnicie, cinste vom fi întotdeauna demni
continuatori ai virtuților patriotice dovedite de poporul
nostru de-a lungul existenței sale.

În cartea vieții tale s-au scris multe fapte de glorie, și
încă multe se vor mai scrie.

Ție, patria mea, îți dăruiesc dragostea și toate puterile
mele!

CREMENESCU CARMEN
clasa a VIII-a C

Innul Școlii generale Nr. 10

Versuri: Margareta Gheorghiu, Muzica: Violet Nedelcu

Te lo curi un deo di ni oa-ră doar bu ru ieni-lea
 nit s-a ri di cat ca în po ves-te un
 car ti er de lo cu it Sau ri di cat se me te blo-curî din
 te me li e - de gra nit si prin tre e le
 ca o - floare si școala noastră ră să rit. Școala
 noastră; școala min-dra un de zil nic- în vâ - tam Să fim

pa vă fă și fa lă tă rii ce o în al tam să fim
 pa vă fă și fa lă tă rii ce o în al tam

Iubitoare ca o mamă ne-a primit la sinul ei
 Și ne-nvață-n fila cărții visului să-i dăm temei,
 Ne arată cum în viață să putem să devenim
 Oameni dreți, cinstiți și harnici, adevărul să-l iubim.

Refren :

Viitor măreț ne-așteaptă, învățind cu sirg acum,
 Noi vom duce mai departe orice început de drum
 Și în ziua hărăzită să ne despărțim de școală
 Să pășim semeți în viață făr-o urmă de sfiată.

Refren :

Să purtăm recunoștință celor ce ne-au învățat
 Ce e bun și demn în viață, care-i drumul de urmat,
 Să iubim tot restul vieții școala unde-am învățat,
 Să iubim Partidul nostru pentru tot ce ne-a creat.

Refren :

ROMÂNIA ȚAROMEA

Tot ce este mai frumos;
Codrul, cerul luminos,
Holda, apele, cimpia,
Poartă-un nume: România.
Fermecatele poiene —
Cu pitici și sinziene...
Prea bogată-n roade glia
Poartă-un nume: România.
Marea cu valuri albastre,
Munții biruind țaria,
Gindul purtător spre astre
Poartă-un nume: România.
Un popor cutezător,
Ce-i mereu biruitor,
Pas de pas cu datoria,
Poartă-un nume: România.
Pentru tine, viața-ntreagă
Imnuri noi vom închina,
Țară scumpă, țară dragă,
România, țara mea!

CREMENESCU CARMEN
clasa a VIII-a C

O, ȚARA MEA.

O, țara mea cu plete aurii,
Cu cîntece și jocuri de copii,
Cu sate mîndre și bogate
Și cu cimpii îmbelșugate.

Tu ești mîndria vieții mele
Și a întregului popor,
Partidul meu ți-a deschis astăzi
Drum nou spre falnic viitor.

Uzine, fabrici și furnale,
Hidrocentrale și școli mii,
Cu munți înalți și văi cu soare
Și cîntec drag de ciocirlui,
Pămînt bogat, slăvit să fii!

PASCU MILENA
clasa a VI-a C

ȚARĂ NOUĂ

Te-nalți măreață, peste munți și cîm-
pie,

Tu, țara mea, cu fruntea argintie!
Scăldată într-al dimineții soare,
Te salută porumbeii cu albe aripioare!

O, pace, strălucitoare stea!
Lumină călăuzitoare pentru țara mea,
Tu îți întinzi cununa ta de flori,
Peste-ai țării mîndri zori!

Cît prinzi cu ochii fața țării,
Vezi mii de sonde pe coline,
Lanuri se întind către bujorii zării
Și harnici oameni lucrează în uzine.

Munți bătrîni, dăltuiți din vechime,
Ascund în adîncuri bogate mine,
Rîuri zglobii cu albe scîlpiri,
Poartă cu ele grele amintiri...

SOFIAN ROXANA MARIA
clasa a VI-a C

Țarov de apă vie

„De la aceste fermecate izvoare de apă vie cată să se adape
cel care cîntă și se simt ai acestui popor și ai acestui pămînt”
M. Sadoveanu

Haiducul Radu lui Anghel

Poveste reală populară

Radu lui Anghel este născut în Greci — Dîmbovița, într-o familie de țărani mijlocași.

Era un om voinic, foarte înalt și spătos, cu mustață, purta căciulă de miel, ȋțari (pantaloni țărănesc din dimie albă), cămașă lungă, chimir de piele, iar în picioare era încălțat cu opinci și o-biele înfășurate cu nojițe. El a trăit acum 70—80 de ani.

Radu lui Anghel din Greci s-a apucat de haiducie după ce s-a certat cu boierii din comuna Greci și din cauza nemulțumirilor pe care le avea față de nedreptatea pe care făceau țăranilor săraci. Radu a luat drumul codrului, unde a strîns lîngă el mai mulți prieteni cu care haiducea. Haiducul Radu lui Anghel lua aurul de la bogați și îl împărțea săracilor. Haiducul ăsta a colindat meleagurile Dîmboviței, Muscelului și Argeșului.

Haiducul Radu, cînd vrea să ia aur de la boieri, mai înainte îi anunța pe boieri să pregătească o jumătate de dublu sau un dublu de aur.

Cînd boierul nu vrea să audă vorbele trimise de haiduc, el venea la boier noaptea și îi lua tot aurul. Haiducul

ăsta se lupta foarte mult cu potera (jandarmi), așa cum s-a întîmplat în localitatea Negureni pe Rîul Doamna unde haiducul a trimis vorbă popii să pregătească un dublu de aur. Atunci popa a chemat jandarmii, care au fost cercuit casa, pentru ca haiducul să poată să ia aurul. Dar haiducul Radu lui Anghel, văzînd că nu poate să intre în casă la popa să-i ia aurul, s-a dus la marginea satului, la o femeie săracă și i-a luat pruncul mic în brațe, s-a înfășurat în brațe și la miezul nopții s-a dus cu pruncul în brațe la jandarmii le-a spus că îi moare copilul și să-i dea voie să meargă la popa pentru a-l înmormînta.

Ajunghînd în casă, Radu a pus mîna pe popă, l-a legat, i-a astupat gura cu cîrpe, i-a luat dublul de aur, a luat copilul în brațe și a plecat în codru. Bineînțeles, a dus copilul la femeia săracă, i-a lăsat și ei aur de cheltuieli și la urmă a plecat în codru.

Dimineața aștepta potera să iasă pe din casă, dar nu ieșea, și, văzînd șeful poterei că popa nu mai iese din casă, s-a dus să vadă ce e cu popa.

Șeful poterei a intrat în casă și speriat văzînd pe popa legat și cu gura îndopată de cîrpe. Atunci șeful poterei a întrebat pe popă ce s-a întîmplat, și popa i-a povestit că în miezul nopții a venit peste el haiducul Radu lui Anghel. În timpul zilei, haiducul se ascundea în podul casei boierului Crasand din Mărghești. Și astăzi se păstrează fagul și banca unde se odihnea în timpul verii haiducul Radu lui Anghel.

Acest fag se află pe Valea Muierii — Pîscul Vacii.

Fîntîna de unde lua apă haiducul se află în Rădăuța — Rădăcina.

Tabloul cu portretul haiducului din Greci se află expus la Casa de cultură din Cîmpulung-Muscel. Haiducul Radu lui Anghel din Greci era un om cu suflet bun, pentru că el tot ce lua de la boieri împărțea săracilor.

MIHU HAIDUCUL

Frunză verde din copac,
Lung e drumul la conac,
Lung e drumul, las' să fie,
Că Mihai de el nu știe.

Că-i haiduc de pe Olt,
Și-i iubitor de norod.
Că ciocoiiu bată-l jocul
Asuprește tot norodul.

Merge-n sat ca să oprească
Răutatea boierească.
Iată ciocoiiu fricos
Că-și arată nasul gros
Și mustața-i ca o cioară.
Face pe haiduc să moară :

— Bună vreme, Mih'haiduce,
Oare ce vînt mi te-aduce ?
— Mai nimic, boier firtate,
Am venit după dreptate,
Că poporul asuprit
Nu te poate înghiți.

Boierul scos din răbdări
Dă și strigă servitorii,
Dar haiducul fără teamă
Prinde repede de seamă,

Îl apucă de bărbie,
Și-i trage pe sub tichie,
Îl leagă de murguleț
Și fuge în codruleț.

Vai de el ce-a mai pășit,
Iar norodul mulțumit,
Pe haiduc mi l-a cinstit,
Ca pe-un prieten iubit
Ce de rău l-a izbăvit.

Culeasă de GHEORGHE MARIANA din satul BROȘTENI, de la DINU ȘTEFAN în vîrstă de 99 de ani.

CÎNTECUL PLUGARULUI

Umblă plugul cu doi boi,
Eu pun capăt la nevoi,
Hăi, hăi, hăi !
Semăn lanul roditor,
Hăi, hăi, hăi !
Și mă uit în viitor.
Hăi, hăi, hăi !
Semăn ca și frații mei,
Am același dor ca ei,
Hăi, hăi, hăi !

Sînt plugar și sînt român,
Hăi, hăi, hăi !
Și plugar vreau să rămîn,
Hăi, hăi, hăi !

Cules de MINCU MARIANA, clasa a VIII-a A, de la AURELIA LUNGAN în vîrstă de 81 de ani, din comuna Cocu-Richițele, județul Argeș.

Melodia a fost pusă pe note de prof. VIOREL NEDELICU.

GHICITORI

Hoțul intră-n casă,
Și capul afară-și lasă
(Cămin)

Cu cît mă învîrtesc,
Cu atît mă măresc
(Ghemul)

Talpa cu un spin în ea
Calcă des pe drum de nea,
Lasă urma pașii mici,
Parc-ar fi și ir și i
(Mașina de cusut)

Cum îi rupe foalele,
El rîde.
(Porumbul)

Rodește, dar nu înflorește,
Înflorește, dar nu rodește.
(Cînepa)

Bucium rotund
Stringe păru-n fund
(Căciula)

Am doi frați
Cu sfori legați
(Bocancii)

Sînt o șa
Pe care n-o călărește nimeni,
Sînt fereastră
Dar nu la casă,
(Ochelarii)

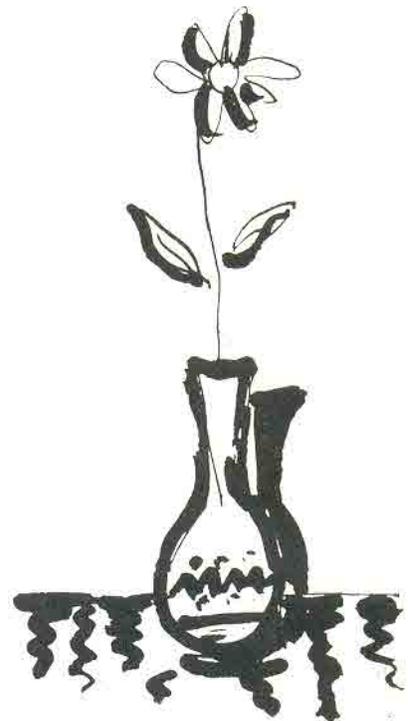
NICOLAE I. CAMELIA
clasa a VIII-a B

GHICITOARE

Acest cal pe unde paște
Hatul nu se mai cunoaște
(Tractorul)

PROVERBE

1. Onoarea nu e cumpărată cu bani.
2. Onoarea vindută, toate-s pierdute.
3. Onoarea pierdută nu o mai poți afla.
4. Silește-te să dobîndești onoarea cu munca ta, c-acea onoare este nemuritoare.
5. Mai bine o pagubă decît un cîștig necîștit.
6. Făgăduiala dată, datorie curată.
7. Fapta bună laudă pe om.
8. Numele bun e mai scump decît aurul.
9. Făgăduiește numai ce poți da.
10. Omul nu iese cu spatele la oameni, ci cu obrazul.

NEBULOASĂ

Hm! Ce-or face unii nu prea mă pricep, dar eu, săraca, învăț mereu și — fie vorba-ntre noi — n-am note prea strălucite!... Ptiu! Na, că se făcu șase! Ei, da, bravos mie că mai am doar la botanică de învățat și tot bravos mie că e mică și ușoară lecția.

...Oho! ia te uită ce ninge! Bun de schiuri și de sanie...

Ehei, gata acum! M-apuc de învățat!

Așa, pentru mîine avem „Clorofila”. „Ea se găsește în cloroplaste și e o substanță organică complexă ce conține fier. Fără fier plantele prezintă fenomen... feno...” Ia stai, frate, ce-o fi astă-seară la televizor? Da, la 9.15 e filmul „Fericirea lor” cu Bette Davis și Charles Boyer, merge, trebuie să-l văd.

Omul trebuie să se recreeze.

...„Deci conține fier, fără el plantele prezintă fenomenul de îngălbenire...” Ho, ho, ce s-a îngălbenit la istorie Mona! Credea că scapă. Ce și-a zis ea? Ieri m-a ascultat, astăzi sînt liniștită, nu mai trebuie să învăț! Dar dacă tovarășul profesor nu i-a știut planul?!... „Fenomenul de îngălbenire numit cloroză.” Bine, acum mai departe. Obținerea clorofitei: „Se iau...” Of, ce bine ar fi să iau și eu 7 la matematică, aș scăpa de corijență!

...„Se iau cîteva frunze tinere, se...” Ei, da' de unde, că doar n-o să aștept să facă pomii frunze tinere cînd ninge așa de frumos!... „Se fărîmîțează bine pînă se distruge...” Ce distruge? Ce anume? „Mem-bra...” nu, nu-i așa, membra?... nici..., membrana, da, dar ce? „Plas-ti-de-le”. A, ălea care sînt și incolore, și colore în verde și în roșu. „Se pun apoi într-o eprubetă...”

...Of! Ce plictiseală! Ce-ar fi dacă m-aș distra puțin? Dacă aș asculta puțin la radio?...

— „Aici București — Programul I. Transmitem emisiunea «Roza vînturilor»”.

...Uf! Iar știință! Dacă-ar fi cîntal Adamo, Elvis Priesley sau Jonny Halliday mai mergea, dar așa!? Mai bine-l închid.

...Așa, unde-am rămas? A, da, „punem într-o eprubetă alcool ca să se dizolve...” Aoleu, cum să fac să se dizolve carnetul de note, că iar mi-l cere mama. Noroc că azi am luat 3 la română. Acolo știe tata că n-am talent și-mi ia apărarea. Dar ce-mi vād ochii? Cît e ceasul? Cînd s-a făcut ora 21? Și eu cînd mai învăț, că acuși începe filmul? Și mai am și la geografic, și la chimie, aoleu...! Dar totuși filmul îl vād... e... americ... an...

Și să vezi că tovarășa dirigintă iar o să spună că n-am învățat, și eu, săraca de mine, am stat toată ziua cu nasu-n carte!

FOLEA ADRIANA
clasa a VII-a C

O S Î N D A

Sus, pe-o stîncă albă-n măguri, între nouri de sineală
Se înalță-nalt și mîndru un castel de-o mare fală.
Lespezi albe și lucioase, havuzuri cum e cleștarul,
Cu-apă rece cristalină, străvezie ca paharul,
Stau de veghe — paznici severi în curtea încăpătoare.
În castelul de rubine și cu marmuri lucitoare
Stau la sfat boierii țării și-nure ei e domnitorul
Ce urzește planuri crude să astîmpere poporul.
Să astîmpere poporul ce se-ndeamnă la răscoală,
Pînde-asuprită de veacuri populația se scoală.
Ca să lupte pentru pîine, hrană bună, libertate,
Că prea stăpînea de secolii cruda, trista nedreptate.
Între timp, afară-n curte, tot poporul se adună
Cu durere și mînie lor necazul să li-l spună.
Dar deodată la creneluri slujitorii se ivesc,
Cu săgețile înfipte cad oameni, se prăbușesc.
Morții cad cu toți de-a valma, tropote se-aud în zare,
Și armata sîngeroasă de prin colțuri tot răsare
Și împrăștie cu spada moartea-n curtea minunată,
Și se-aud chiote aspre, noi armate se arată
Mai tîrziu sub lună plină, jos, în curte, oameni mor
Și se chinuie în sînge, la lumina stelelor:
Torture mari aprinse-n grabă se arată la castel
Și cu lanțuri la picioare se ivi un feciorel.
Gidele îi stă în spate, doar un semn acum să-i facă
Domnitorul crud și lacom de trup capul să-i desfacă.
El a ațîțat răscoala, întinzîndu-se în țară,
E-un mișel în toată legea, e un cîine, e o fiara.
Și deodată gîdea-apucă paloșul și îl ridică,
Vîjîind prin aer, iată, se coboară și despică
Tînarului capu-n creștet, se prăvale și o clipă
După o scurtă zvîrcolire feciorelul se ridică.
Însă cade cu durere, jos în iarba înverzită,
Iar mulțimea-nfiorată de acuma se agită
Și deodată nu se vede decît trupul Măriei-Sale
Cum împuns c-o furcă-n coaste ca un taur se prăvale
Și țipa, urla sălbatic, dar poporul cu mînie,
Cu ciomege năvăliră peste-armata cea pustie.
De-acu nu sînt robi în lanțuri și sînt plini de veselie
Că-asuprirea nemiloasă peste ei n-o să mai fie.

BUCUR GABRIEL
clasa a V-a C

POVEȘTEA URMAȘULUI LUI TIKI-VUA

După moartea lui Vatoko, Tiki-Vua se întorsese în trib și trăia fericit. Căsătorindu-se cu Fuji-La, în casa lui era numai soare, și la cîva timp după căsătorie soarta îl mulțumi cu un băiat care pe zi ce trecea se făcea tot mai frumos și vînjos.

La venirea lui pe lume, vrăciul tribului prezise că va deveni un viteaz fără pereche, chiar o să-l întrecă în vitejie și pe tatăl său, vestitul Tiki-Vua. Băiatul fu numit Vua-Kay.

Se vede că tribului Katay îi era dat să mai treacă prin multe și prin mari primejdii, căci nici nu împlini bine Vua-Kay 15 ani și un vrăjitor cumplit își abătu urgiile asupra tribului. Urîtenia lui era fără seamăn. Fața îi era prelungă, iar gura întinsă în afară semăna cu botul unei maimuțe. Ochii înfundăți în orbite semănau cu o văpaie stinsă și gălbuie. Nasul ascuțit și încovoiat ca ciocul unui vultur semăna cu un par strîmb înfipt într-un pămînt sterp. Trupul scofilcit, picioarele curbate și mîinile deșirate îi dădeau o înfățișare diabolică. Dar pe cît de mare îi era urîtenia, pe atît de puternic era în cele vrăjitoarești: putea să transforme lei în iepuri dacă aceștia se uitau în ochii lui. Putea să înghețe apele în luna lui Cuptor. Putea să înverzească pădurile în decembrie.

Însă, cunoscînd puterea vrăjitorului, nici un trib nu stătea degeaba. Indienii își croiau adăposturi și arme sau își ascundeau proviziile. Apoi ascundeau de furia vrăjitorului copiii, femeile și bătrînii. Armele lor nu aveau însă mare putere asupra vrăjitorului, care trimețea vraja de departe și pe neașteptate.

Din cauza vrăjilor, pînă și Tiki-Vua își pierdu puterile. Trăgînd o săgeată cu arcul cu care îl ucisese pe Vatoko, el se convinsese de acest lucru. Și atunci hotărî cu toate protestele lui Fuji-La, să-l trimită pe Vua-Kay în luptă cu vrăjitorul.

Și plecă Vua-Kay. Și merse el, și merse pînă ce ajunse într-o cîmpie calcinată de razele soarelui, unde văzu o babă înconjurată de o mulțime de tigri. Atunci, fără să stea pe gînduri, se năpusti asupra lor, și pămîntul se umplu în jurul său de leșuri de tigri. Bătrîna se prefăcu pe loc într-o zînă care spuse așa:

— Pentru că m-ai salvat, am să te răsplătesc. Și făcu un semn cu bagheta deasupra capului lui Vua-Kay. Acum, continuă ea, ești ferit de farmecele vrăjitorului, dar vraja nu te apără și de animalele lui.

Și zîna se prefăcu în fum și dispăru. După această întîmplare, Vua-Kay ajunsese într-o pădure înfiorătoare. Deși afară soarele strălucea, înăuntru o lumină difuză făcea ca arborii să se joace cu umbrele lor, parcă sărînd coarda sau alergîndu-se. Și dintr-o dată, în contrast cu lugubra lumină, din toate părțile se năpustiră asupra lui lei de toate mărimile. Încolțit și văzînd că lancea nu-i e de ajutor, smulse un tînăr arbust din pămînt și-și croi drum prin mulțimea de lei. Dar, ieșînd din încercuire, o ură sălbatică îl cuprinse și se aruncă din nou în valul galben de lei... Folosînd arbustul ca măciucă și lancea ca un cuțit, începu o luptă pe viață și pe moarte. În curînd oasele pîrîiau în jurul lui, sîngele curgea șiroaie, iar blănurile zburau bucăți. Nici un leu nu scăpă cu viață, dar și Vua-Kay se prăbuși într-o baltă de sînge. Tineretea și vigoarea îl salvară și de astă dată. După trei zile de chinuri se înzdrăveni și plecă mai departe.

Alte lungi și istovitoare zile trecură pînă ajunse lîngă o apă, unde, pe un

bolovan, lîngă o colibă stătea vrăjitorul, cu privirile ațîntite în negura vremilor. Văzîndu-l, vrăjitorul rămase ca trăsînit, dar, dezmeticîndu-se, făcu un semn asupra unui munte care se prăbuși spre Vua-Kay. Acesta se făcu însă una cu pămîntul, și stîncile trecură pe lîngă el fără să-l atingă, venind și șuierînd asurzitor.

Atunci vrăjitorul murmură a vrajă, și un cîrd de vulturi se năpustiră asupra lui. Dar el, mînuind lancea ca pe o țepușă, îi lovea de moarte în piept. Așa cum din coada unui avion lovit de bombă țîșnește o coloană de fum, din pieptul vulturilor țîșneau izvoare de sînge. Văzînd că nici cu vulturii n-a realizat nimic, mai murmură o vrajă, și în jurul lui Vua-Kay se ridică un zid de piatră. Dar Vua-Kay își adună puterile și dărîmă zidul, care îngropă sub dărîmăturile sale pe vrăjitor. Nu-i vorba, acesta ieși imediat de sub dărîmături, dar Vua-Kay fu mai iute, și pînă cînd vrăjitorul să mai rostească un cuvînt lancea indianului i se opri în piept. Fără nici un geamăt, vrăjitorul se prăbuși ca lovit de fulger. Pămîntul se zgudui, și coliba vrăjitorului se dărîmă. Vua-Kay tăie capul vrăjitorului, și atunci pentru a doua oară pămîntul se zgudui și se crăpă, trăgînd în negurile sale pe vrăjitor.

Pe drumul de întoarcere al lui Vua-Kay, codrii se deschideau, animalele i se închinău, copacii îi stăteau pavăză pentru ploaie. Ajuns la trib, fu primit cu mare veselie. Capul vrăjitorului fu pus lîngă capul lui Vatoko, iar lancea ucigașă — lîngă arcul ucigaș. Iar Vua-Kay și Tiki-Vua trăiră fericiți pînă ce o întîmplare neașteptată îi făcu să-și piardă viețile...

(Va urma)

DAN FOTOLESCU
clasa a VI-a C

ÎN PĂDURE

Mă aflam la bunici, într-o comună frumoasă, bogată în pruni și în păduri.

Pădurile verzi, nesfîrșite te întîmpină încă de la intrarea în comună. Visul meu era să vizitez o pădure într-o frumoasă zi de vară.

Cum nu prea aveam ce face, m-am sculat mai devreme într-o dimineață ca să mă duc în pădure.

Ca în oricare dimineață de vară era răcoare, cu toate că cerul era senin, iar discul roșu al soarelui apăruse, înfîgîndu-și razele pînă în cele mai întunecate unghere. Plecam vioasă pentru că visul meu se va îndeplini.

Ajunsa în pădure, am rămas uimită de frumusețea acestui castel verde de safir și diamante, care îți iau ochii. Floricele albastre lăcrimau de atîta rouă care se afla încă pe iarbă și pe frunze.

Plimbîndu-mă pe poteci mi-am dat seama că pădurea este palatul păsărilor, iar dacă pătrunzi în împărăția lor te farmecă cu trilarile vesele sau triste. Parcă vor să ia exemplul sirenelor, care de cîte ori treceau călătorii pe lîngă insula lor, îi ademeneau în adîncuri ca apoi să-i omoare în chinuri groaznice.

Cu această ocazie mi-am adus aminte și de impresionantele poeme homerice „Iliada” și „Odiseea”.

Tot gîndindu-mă la sirene și la îndrăznețul de Ulise, care a reușit să scape nevătămat din insula lor, n-am observat cînd cerul s-a acoperit cu nori întunecați și a început să plouă.

Am avut norocul că m-am întîlnit cu pădurarul, care m-a pofitit la el acasă pînă stă ploaia... Am primit bucuuroasă.

Prin fereastra căsuței lui modeste priveam natura schimbată:

Ploua despletit, așa cum se întîmplă în verile călduroase. Din cînd în cînd plesnea bolta cerului. Tuna și fulgera. Prin văzduh, peste care cădeau necontenit cortinele ploii, se încușeau săgeți luminoase, care mureau peste o clipă.

După o jumătate de oră, ploaia a stat.

I-am mulțumit pădurarului pentru ajutorul dat și-am plecat mai departe privind cerul care se și înseninase, devenind albastru ca ochii unei zîne din poveste.

În curînd am dat de o mică poieniță înconjurată de stejari falnici.

Coșulețul meu, pe care avusesem grijă să-l iau de acasă, se umpluse cu flori cu petale colorate în diferite nuanțe.

Soarele ardea ca focul, parcă rușinat că înainte norii îi luaseră locul.

Plimbîndu-mă așa, gîndul, ca de fie-

care dată, îmi zbura în altă parte, am observat că peste pădure se desfac și se aștern perdele de umbră. Florile și frunzele ațipesc, pregătindu-se pentru odihnitul somn al nopții.

M-am întors pe același drum, pentru că altul nu cunoșteam.

Am trecut prin poieniță, pe lîngă căsuța pădurarului și am ajuns în sfîrșit lîngă iazul de lîngă căsuța bunicilor.

Am privit cu atenție iazul, care își întindea fața umedă, unde mă puteam vedea ca într-o oglindă.

Cînd lumina slabă a duiosului asfințit de soare a pierit, am intrat pe poarta casei bunicilor, fericită că mi-am îndeplinit visul.

DRĂGAN DOINA
clasa a VI-a C

Aud muntii

Mi-am impletit ca spicul copt cositele
cu ploaia
Si-aripi am prins spre cer, nemasurate,
Si peste albastrul muntilor simteam
O inimă adevărată cum se zbate.
Am luat-o gingaș s-o așez pe palmă,
Și-n largul ochilor lumina să-i descint.
Pornisem peste țară-n semn de vis
Și-ncetisor am început să cînt:

Lumină lună, dă-mi puteri să strîng
În brațe fragede cîmpiile și munții
Și îți promit că am să dau ceva
Și țării dragi din umbra frunții.
Am aur la cosite paisprezece ani,
Și primăvara-mi cîntă la fereastră,
Și-aud cum munții se îndrăgostesc
De vîrsta țării și de vîrsta noastră.

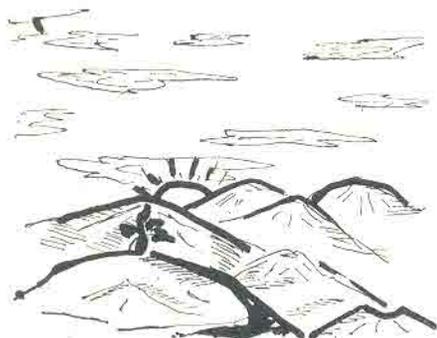
NIȚA NICULINA
clasa a VIII-a A

Amurgul

Cerul pare o oglindă de safir țesută în
flori.
Totul mîngîie visarea cu plăcute dulci
comori.

Soarele, meșterul faur,
Modelează stînci de aur.
Pădurea-i cîntec de mătăasă,
Harfă lină și duioasă.
Totu-i dulce, feerie,
Cîntec, dans și poezie.
Soarele coboară-n valuri
Peste munți, păduri și dealuri.
Sus pe cerul cel senin,
Se țes pînze de rubin.
Iese luna argintie
Sus, pe culmea străvezie.
Soarele, discul de ceară,
În abisuri lungi coboară.
Vino, amurg, ca din povești,
Ziua caldă s-o topești!

SOFIAN ROXANA MARIA
clasa a VI-a C

LA BUNICI

Iată, acolo căsuța bătrînă,
Iată, acolo și mica finlînă,
Și soarele, meșterul faur,
Cerne de sus o ploaic de aur,
Nuci bărboși,
Bătrîni și umbroși,
Salcîmii-nfloriți,
Și brazii-nverzîți,
Căsuța cea cu flori în geam
Și-acoperișul de mărgean,
Căsuța nopților cu vise
Ce în taină ține deschise
Filele copilăriei,
Sub poalele feeriei.

Iată, acolo, în fața ferestrelor,
Soba cea mică din sala poveștilor.
Noaptea, a visului dulce comoară,
Se-așterne timidă peste căscioară.
Copacii adorm fermecați,
De razele lunii ușor alințați.
Și plînge greierul scarta-i amară,
Cu-a glasului strună ușoară...
Și totul îți dă dulce fior;
Încă o zi, încă o zi în casa bunicii!

SOFIAN ROXANA MARIA
clasa a VI-a C

SFÎRȘIT DE TOAMNĂ

Vîntul suflă frunze moarte peste plaiul de
la țară.
Nu mai cîntă rînduica; unde ești tu,
primăvară?
Brrr? Ce frig mai suflă toamna, și se-nșiră
pe cărare
Mica iarbă amorțită; pe sub suflu-i rece,
moare.
Pomii sînt golași pe ramuri, cerul este
plumburiu,
Unde ești tu, primăvară, tu cu soarele-auriu?
Și scaieții pretutîndeni părăsesc al lor
pămînt;
Și deodată cad cu toții, doborîți de-al
toamnei vînt
În răstimp, cite-o lumină mai străpunge-
adesea norii
Și vestește dimineața, pe sub cerul negru,
zorii.
Florile sînt triste toate; doar scaieții și
ciulinii
Mai zîmbesc veseli spre toamnă, scuturin-
du-și mărăcinii
O!... Tu, toamnă mohorîtă, tu cu soarele-
auriu
Să-l văd surizînd pe boltă, peste cîmpurile-n
floare
Dezmierdînd frumoasa țară, dînd lumină

BUCUR GABRIEL
clasa a V-a C

FLOAREA-SOARELUI

Demult, tare de-
mult, pe cînd ome-
nirea nu exista,
toate florile creș-
teau la un loc. Soa-
rele, privind din
înaltul cerului către
pămînt, i s-a părut
că are un aspect
tare urît: multico-
lor într-un loc și
pustiu în rest. De
aceea, el a chemat o dată la el toate
florile pentru a hotărî care unde să-și
aibă locul. Ele s-au supus, în afară de
floarea-soarelui, care nu voia să se
mute de acolo cu nici un chip. A fost
foarte mîhnită cînd a văzut că a ple-
cat și prietena ei, floarea de colț. Soa-
rele a fost foarte supărat cînd a văzut
că una din supuse nu-l ascultă. Apoi
a început să spună fiecărei plante
unde să stea de acum încolo. Floarea de
colț era acum în munți. La început
floarea-soarelui era nepăsătoare. Dar
mai tîrziu i s-a făcut dor de prietena
ei.

De aceea, de cînd răsărea soarele și
pînă cînd apunea, ea se uita mereu că-
tre el, dorind să-i ceară iertare și să-l
roage să-i spună unde se află prietena
ei. Dar soarele nu-i asculta rugă-
mințile. Floarea-soarelui însă speră că
odată va căpăta iertarea. De atunci
ea are mereu fața îndreptată spre soa-
re.

RĂDULESCU LIANA
clasa a V-a C

LEGENDA GREIERILOR

În vremurile străvechi, pe tîrimuri-
le minunate ale greierilor se înălțau
multe și frumoase construcții. Cea mai
frumoasă era însă o cetate din marmu-
ră neagră, cu temelie rezistentă, care
se numea Albatros. Aici domnea regele
greierilor Gru, și era iubit de ceilalți
greieri care erau pe atunci albi. Împă-
răția învecinată era a gîndacilor de Co-
lorado. Dar gîndacii de Colorado, vrînd
să acapareze cetățile greierilor, porniră
împotriva lor în frunte cu regele Colo-
rados. Văzînd așa ceva, Gru și-a strîns
o oaste și a pornit în întîmpinarea ve-
cinului său războinic.

Bătălia a durat patru săptămîni.

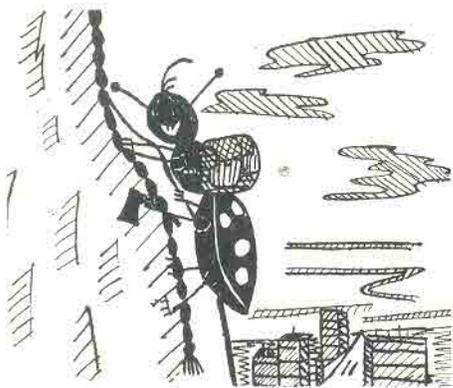
Greierii au învins gîndacii Colorado,
dar regele lor murise.

Atunci toți greierii, cu mic cu mare,
s-au îmbrăcat în dolii, cîntînd în se-
rile lungi de vară balade despre vite-
jia regelui lor.

ȘTEFAN CRISTIAN
clasa a V-a C

Bondarul alpinist

Un bondar cu șapcă albă,
Cu dungi verzi și late,
a pornit spre munți agale
cu ruksacu-n spate.
Ajungînd la o cabană,
el aprinse-un foc
și răpus de oboseală
adormi pe loc.

Dimineața, în pădure,
brazii freamătă ușor,
iar pe cer abia se vede
albăstrui ca marea-un nor.
Bondărelel se sculase
dimineața pe la șase
și acum pornea voios
către muntele stîncos.

ȘTEFAN CRISTIAN
clasa a V-a C

Ciobănașul

Amurgul întunecă ale lumii zări,
Se-aude-o talangă sunînd în depărtări.
E-un ciobănaș ce-și mină turma sa în
jos
Doinînd din fluier un cîntecel duios.

Căci toamna în curînd va veni
Și frunze aurii pe jos va risipi,

Și frig va fi din nou sus pe munte,
Și norii vor cerne din cer ploi mărunte.

Ciobănașul va ajunge curînd în sat,
Căci mult timp a trecut de cînd a
plecat.

Iarna va trece, primăvara va veni
Și ciobănașul spre munte din nou va
porni.

ȘTEFAN CRISTIAN
clasa a V-a C

TOAMNA

Toamna-n haină ruginie
S-a suit pe deal în vic.
Vîntul s-a uitat chiorș
Și-a pornit și el tirș.

Mătură cîmpia moartă
Și, trecînd din poartă-n poartă,
Strigă cu glas plin de șagă :
„Iar a venit toamna dragă !”

Dealurile-ngălbenite
Sînt și ele fericite.
Strugurii dulci, rubinii,
Strălucesc pe culme-n vii.

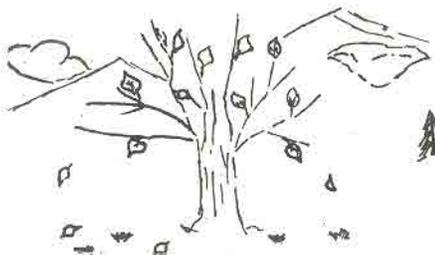
Cerul, fără de culoare,
A căpătat o paloare,
Și cuprins de supărare
A-nceput a plînge tare

Cu șuvoaie tumultuoase
Ce se scurg pe lîngă case.
După ploaie, cer senin.
Liniștindu-se puțin,

Cerul sărută pămîntul,
Mîngîindu-l lung cu vîntul.
Și natura despletită,
Umedă și oboșită,

Adormi adînc în noapte,
Intr-o liniște de moarte.
Doar lumina argintie
Țese subțirica-i ie.

SOFIA ROXANA
clasa a VI-a C

O întîmplare

Era iarnă, dar știți, iarnă din aceea
cum este la munte. Ducîndu-mă pe la
fară, la bunici, și văzînd ce derdeluș
este pe acolo, îmi era gîndul numai
la sanie. Și bunicul mă tot ducea me-
reu cu vorba : că-ți dau sania azi, că
ți-o dau mîine și tot așa pînă pleca cu
caila la treburile dînsului. Și cînd ve-
deam cum se dădeau ceilalți copii cu
săniile, îmi venea să mă duc după bu-
nicul să-l aduc acasă și să-mi dea și
mie sania.

În sfîrșit, cînd a ajuns seara acasă,
de-abia a intrat pe ușă și eu am in-
ceput a-l bate la cap să-mi dea sania.
Văzînd dînsul că nu mai scapă de mi-
ne, așa oboșit cum era mi-a dat sania.

În prima zi nu am avut timp să mă
dau pe derdeluș, pentru că m-am ocu-
pat de sanie ; ba să-i lustruiesc șinele,
ba să-i mai prind blana cu cite un șu-
rub și așa a trecut ziua.

A doua zi m-am dat cu sania pînă
am înghețat de frig. Dar eram și sătul
de dat cu sania. Și așa m-am dat vreo
cîteva zile. Dar după cum se știe, ur-
ciorul nu merge de multe ori la apă ;
ori se sparge, ori se crapă.

Așa mi s-a întîmplat și mie, dar, bi-
neînțeles, nu cu urciorul, ci cu săniuța
mea cea năărăvașă, așa cum o să ve-
deți acum.

Intr-o zi, dîndu-mi drumul cu sania
din deal, mi-am pierdut direcția și am
intrat cu sania în rîu. Și cum gheața nu
era așa de tare, era gata, gata să mă
înece.

Noroc că prietenii mei de joacă au
fost în apropiere și m-au ajutat să ies

din apă, ud learcă. Am ajuns acasă
tremurînd de frig.

M-am schimbat și, stînd cu picioa-
rele pe tăpșanul sobei să mă încălzesc,
am povestit bunicului întîmplarea mea
cea hazlie. Pentru a uita de ea, dînsul
mi-a spus o poveste foarte frumoasă
din timpul războiului cu turcii, cînd
românii i-au învins.

Această întîmplare n-am s-o uit
niciodată.

RADU IULIAN
clasa a VII-a B

Mult e dulce și frumoasă.

În operele lor, marii noștri scriitori au luptat pentru formarea unei limbi „ca un fagure de miere”.

Pentru aceasta ei au evitat cuvintele împrumutate din alte limbi și au valorificat tezaurul limbii vii a poporului. Astfel, Mihai Eminescu folosește în poeziile sale cuvinte pur românești :

„Pe un deal răsare luna ca o vatră de jăratie,
Rumenind străvechii codri și castelul singuratic.
Și-ale riurilor ape ce sclipesc fugind în ropot
De departe-n văi coboară tânguiosul glas de clopot”.

„Călin (file din poveste)”

Chiar și în poeziile de critică socială, poetul folosește cuvinte alese cu multă grijă. Astfel, în „Scrisoarea I”, pentru a arăta care este soarta omului de știință în orînduirile sociale nedrepte, poetul își ia materialul lingvistic tot din graiul poporului :

„Uscățiv așa cum este, girbovit și de nimic,
Universul fără margini e în degetul lui mic”.

La orice pagină deschizi cărțile lui Mihail Sadoveanu, nu se poate să nu întâlnești pasaje de o rară frumusețe în ce privește folosirea celor mai alese cuvinte românești într-o măiestrită îmbinare :

„Luna plină răzbătea prin pictele ușoare ale toamnei, țesea păienjenis de raze, lămurind dealurile tăcute și pădurile negre. Pacea adîncă se deștepta la tropotele rezezi ale murgului. Răcoare călărea tăcut sub streșinile dumbrăvilor cu frunza rară; părea o năluca prin lumina vinătă”.

M. Sadoveanu — „Cosma Răcoare”

De dincolo de munți, glasul lui George Coșbuc rostește aceleași vorbe românești ca un legămînt sfînt :

„Sînt suflet în sufletul neamului meu,
Și-i cînd bucuria și-amarul”

G. Coșbuc — „Poetul”

Ori minunata descriere din „Noapte de vară” :

„Zărilor de farmec pline
Strălucesc prin luminiș,
Zboară mierlele-n tufiș
Și din codri noaptea vine
Pe furis”.

Natural și simplu în poezia „Pocnind din bici pe lingă boi” :

„Am cap, dar parcă nu-l mai am,
Ce-aveam să-i spun? Nimic n-aveam,
Dar era-n zori și eu voiam
Să-ntreb cum a dormit”.

Indemnul hotărît al lui Decebal este redat în cuvinte pline de energie cu mare forță expresivă :

„De-ar curge singele pîrău,
Nebiruît e brațul tău,
Cînd morții-n față nu tresari
Și însuși ție-un zeu îți pari”

G. Coșbuc — „Decebal către popor”

Să urmărim exemplul acestor înaintași și în vorbirea și scrierea noastră să întrebuițăm dulcea limbă românească.

Redacția revistei

Sensul cuvintelor

?!?

În limba română există o serie de cuvinte numite omonime, care au aceeași formă, dar înțeles diferit.

Astfel, substantivul „cap” poate avea înțelesul de :

— conducător :
„Istoria ne povestește
De acel cap viteaz de oaste
Ce pe dușmani izgonește”

— termen geografic :

„La ora de geografie
Noi cu toți am învățat :
La capul Bunei Speranțe
Un vapor s-a scufundat”.

— organ al corpului omenesc :

(sens propriu și figurat).

„A-și bate capul cu ceva” — expresie populară.

„Unde nu e cap, vai de picioare”.

Un alt substantiv de felul acesta este „pas”. El poate avea înțeles de :

— trecătoare :

În înaintarea lor spre cetatea întărită a dacilor, romanii au pătruns prin pasul Poarta de Fier a Transilvaniei.

— pas în mers :

„Așa venea în șesuri mărețul om de munte,
Călcînd cu pași gigantici pe urme mai mărunte”.

(V. Alecsandri — „Dan, căpitan de plai”)

Substantivul „păr” poate avea înțeles de :

— pom :

„...acolo era un păr care făcea pere așa de bune, din care domnu' ne dăruia de gustare cîte două la începutul fiecărei vacanțe”.

(M. Sadoveanu — „Domnu' Trandafir”)

— detaliu al capului omenesc :

„La pămînt mai că ajunge al ei păr de aur moale, care-i cade peste brațe, peste umerele goale”.

(M. Eminescu — „Călin [file din poveste]”)

De asemenea substantivul „carte” poate avea sens de :

— învățătură :

„Ai carte, ai parte” — proverb

— obiect folositor oamenilor :

„O carte și o floare este cel mai frumos dar pe care îl poți oferi unei prietene.

Substantivul „ochi” poate fi :

— organ al văzului :

„Îi foșnea uscat pe frunze poala lungă-a albei rochii,
Fața-i roșie ca mărul de noroc i-s umezi ochii”.

(M. Eminescu — „Călin [file din poveste]”)

— ochi de geam :

Iarna, marele nostru povestitor Ion Creangă vedea printr-un ochi de geam feeria albă a zăpezii.

Un alt substantiv cu forme identice, dar cu înțelesuri diferite este „limbă”. El poate fi :

— graiul unui popor :

„Văd poeți ce-au scris o limbă ca un fagure de miere.
Cichindeal gură de aur, Mumulean glas de durere”.

(M. Eminescu — „Epigonii”)

— organ al corpului omenesc :

În orînduirea feudală, celor ce nu se supuneau voinței celor plini de mări și avere li se tăia limba.

Substantivul „cot” poate avea înțeles de :

— parte a organismului uman :

„Artagnan, ca să ajungă la locul spînzurătorii, își făcea loc prin mulțime cu coatele”.

— punct de pe cursul unui rîu :

Apele curgătoare formează în cursul lor nenumărate caturi, cascade, cataracte.

— unitate de măsură în trecut :

Însetați de averi și bogăție, negustorii înșelau pe țărani la măsura cu cotul.

GEANTĂ ELEONORA
clasa a VIII-a B

ANGHEI CAMELIA
clasa a VIII-a B

COMAN MIHAELA
clasa a VIII-a B

Indemni

Un mijloc important de îmbogățire a limbii noastre este și acela de formare a unor expresii foarte sugestive, pornind de la cuvinte ce fac parte din fondul principal de cuvinte.

Dăm mai jos câteva expresii formate de la cuvântul „mână”. Dictionarul cuprinde mult mai multe.

- de mîna întii = de calitate
- de toată mîna = de toate felurile
- lucru de mîna = lucrat de mîna
- pe sub mîna = pe ascuns
- în mîna = direct
- mîna-n mîna = în colaborare
- a fi ușor de mîna = a fi îndemînic
- a bate mîna = a cădea de acord

- a pune mîinile pe piept = a muri
- mîna largă = darnic
- mîna spartă = risipitor
- mîna dreaptă a cuiva = om de încredere
- mîna de lucru = forța de muncă
- a ajunge pe mîni bune = a fi în grija cuiva competent
- mîna de fier = autoritar
- a ridica mîna asupra cuiva = a bate pe cineva.
- a pune mîna de la mîna = a realiza ceva în comun.

Vă sfătuim, dragi colegi, să cercetați și voi „Dictionarul limbii române literare contemporane” și veți rămîne uimiți de frumusețea și bogăția limbii noastre.

PELIGRAD ANCA
clasa a VIII-a C

Gramatica în slujba exprimării corecte și frumoase

În efectuarea temelor de gramatică, totdeauna urmărim ca prin aplicarea regulilor gramaticale să realizăm o exprimare clară, corectă, folosind cuvintele care redau în modul cel mai corespunzător conținutul de idei. În acest scop deseori folosim compunerile gramaticale.

Dăm mai jos un exemplu de astfel de temă:

— Să se decline în propoziții substantivul „țara” articulat cu articolul hotărît; la nominativ și acuzativ să se întocmească exemple pentru toate funcțiile învățate. Exemplele să fie astfel formulate încît să se realizeze o compunere cu titlul „Țara noastră, țară nouă”.

ȚARA NOASTRĂ, ȚARĂ NOUĂ (compunere gramaticală)

Exemple (compunere gramaticală)	cazul	funcția substant.
În viața fiecărui om, țara în care a văzut pentru prima oară lumina zilei și apoi i-a legănat copilăria, i-a înflăcărat tinerețea, i-a încălzit maturitatea, i-a mîngîiat bătrînețea constituie lucrul cel mai de preț.	N	subiect
În toate anotimpurile, țara noastră ne cheamă să-i admirăm frumoasele priveliști, să-i cunoaștem oamenii ei minunați. România este țara în care ne-am născut și în ea vrem să trăim și să muncim.	N	subiect
Mulți străini doresc să colinde pe cărările de munte ale țării noastre și să respire aerul curat și răcoros. Uimiți de frumusețile pe care le-au întîlnit în călătoriile lor pe vîrfuri înalte, pe șesuri întinse sau la marea zbuciumată, poezii au închinat țării lor dragi versuri pline de simțire. În vremuri grele, strămoșii noștri și-au apărat cu prețul vieții lor țara. Oamenii de azi păstrează vie pilda lor, și prin munca plină de avînt au făcut din țara noastră o veselă grădină. Pionierii nu vor uita că în țara aceasta, ca și în alte țări socialiste, copiii au prilejul să trăiască o copilărie plină de bucurii. De aceea în sufletul lor dragostea pen-	G	atribut
	D	compl. indirect
	A	compl. direct
	A	compl. indirect
	A	compl. circ. de loc

Exemple (compunere gramaticală)	cazul	funcția substant.
tru țara nouă, liberă încolțește de la cea mai fragedă vîrstă și crește zi de zi.	A	atribut
Nu numai România, ci și țările vecine s-au impus în fața lumii întregi prin progresul pe care l-au atins în ce privește economia și cultura. Acestea sînt țările socialiste, cu care noi întreținem strînse relații de prietenie și ajutor reciproc. Scopul suprem al țărilor socialiste este ca pe tot globul să învingă socialismul, ceea ce se realizează numai printr-o luptă dîrză împotriva capitaliștilor. Aceștia impun țărilor slab dezvoltate condiții înrobitoare, care fac să crească și mai mult mizeria și șomajul. Cei ce au vizitat țările socialiste au întîlnit peste tot aceleași importante realizări ca și la noi, obținute într-un timp foarte scurt. Poporul nostru și-a manifestat mereu solidaritatea cu țările care luptă pentru libertate națională și socială. Sub conducerea partidelor comuniste și muncitorești, se va reuși ca și în țările acestea să fie înlăturat jugul exploataării. Urmărim cu mare îngrijorare veștile despre țările în care există focare de război, care amenință pacea omenirii. Nu e departe vremea cînd toate popoarele vor avea condiții de viață ca în țările socialiste; ei își vor cucerii aceste drepturi prin luptă neînfrîcată.	N	subiect
	N	nume predicativ
	G	atribut
	D	compl. indirect
	A	compl. direct
	A	compl. indirect
	A	compl. circ. de loc
	A	atribut
Sîntem recunoscători celor care s-au jertfit ca astăzi să avem una din țările socialiste în plină înflorire; vom munci să fim mereu mai mîndră, țara noastră dragă!	A	—
	V	—

GHEORGHE IOANA,
GANEA MIHAELA
clasa a VII-a A

PE CĂRĂRILE PATRIEII

MOLDOVA

FLOARE DIN GRĂDINA ȚĂRII

(Scurt memorial de excursie)

Ce chip frumos are vacanța atunci când este presărată cu excursii!

Câte amintiri plăcute rămân în urma unei vacanțe, în care excursiile sînt nelipsite!

La acestea s-au gândit, desigur, tovarășii profesori care au organizat o frumoasă excursie în Moldova, în vacanța de vară din acest an.

2 iulie 1971. Dimineața aceea mult așteptată, ruptă din soare, cu cerul îmbujorat, în care ne-am întilnit cu toții cu bucurie și am pornit pe un drum plin de frumusețe, a pus o rază strălucitoare pe chipul drag al vacanței.

Și așa, urcîndu-ne în autocar, găsindu-și fiecare locul, am devenit niște excursioniști foarte veseli.

Pe fețele tovarășilor profesori se citea satisfacție pentru bucuria pe care ne-o creaseră. În această atmosferă atît de plăcută, nici n-am simțit cînd a trecut timpul și am ajuns în orașul Cîmpulung, acest oraș vechi, fostă capitală a Țării Românești, un oraș de munte a cărui industrie cunoaște o puternică dezvoltare.

Continuîndu-ne drumul printre dealuri, avem apoi ocazia să admirăm impunătorul mausoleu Mateiaș, ridicat în amintirea eroilor căzuți în timpul primului război mondial.

Drumul nostru șerpuieste printre munți cu păduri bogate și stînci roșietice. În pulberea de argint a ceții din înălțimea munților, brazi verzi, înalți și drepti ca niște turla de catedrale gotice se pierd unul cîte unul...

Coborîm la hanul „Drumul Șirnei” să luăm gustarea.

Plouă mărunț... E răcoare...

Ne continuăm drumul din ce în ce mai interesant, și iată-ne ajunși la Bran, apoi la Brașov, iar de aici în încintătoare „Țară a Bîrsei”.

Traversăm Carpații Răsăriteni pe la Oituz, loc cu o mare bogăție de pitoresc, loc care evocă acte de eroism ale ostașilor români în 1917, cînd au făcut aici zid de netrecut.

Ajungem astfel în Orașul Gheorghe Gheorghiu-Dej, un important centru al industriei chimice.

Printr-o regiune subcarpatică, ne îndreptăm spre frumoasa așezare orășenească Tîrgul Ocna, cu o istorie multiseclară. Aici se află mormîntul marelui patriot moldovean Costache Negri.

Trecem prin bazinul Comănești-Moinești și sosim în Bacău, oraș așezat pe prima terasă a Bistriței.

Dimineața, a doua zi, am vizitat mănăstirea Văratec, construită în 1785. Coborînd pe o potecă mărginită de brazi, ajungem la mormîntul Veronicăi Micle.

Rîuri leneșe de raze șiruiesc prin pășunile îmbrățișate de munți și păduri neguroase.

Mănăstirea Agapia. Un alt obiectiv important.

Este construită de călugărul Agapie și renumită prin picturile marelui Nicolae Grigorescu.

Vizitînd casa memorială „Ion Creangă” din Humulești, am aflat multe lucruri despre copilăria marelui povestitor și am reușit să ne formăm mai bine imaginea anilor evocați în „Amintiri”.

Spre amiază am urcat la Cetatea Neamțului, a cărei temelie a fost pusă între anii 1375 și 1392 de Petru I Mușat.

Cetatea e așezată pe o culme cu o pădure de brazi.

La poalele culmei — Ozana liniștită, tocmai cum o descrie Creangă. Printre zidurile cetății șuieră vîntul rece, același vînt care cu sute de ani în urmă făcea să freamăte steagul victoriilor lui Ștefan.

*Ștefan, soarele Moldovei,
Bunul, demnul ei părinte,
I-ai lăsat prin lupta ta
Multe locuri sfînte!...*

„Locuri sfînte de oasele străbunilor ori de vitejiile lor” — cum spune Alecu Russo.

Coborîm impresionăți, prin aceeași pădure răcoasă pe care Ștefan o străbătea în clipele liniștite, pentru a ajunge sus, între zidurile cetății, ca să-și privească scumpa Moldovă, cel mai prețios dar pe care l-a lăsat urmașilor.

Din autocar am privit-o mult, pînă ce ultimele ziduri s-au pierdut undeva, printre culmile verzi.

Ne îndreptăm apoi spre Suceava, „creierul de apărare” al lui Ștefan. După vizitarea ruinelor cetății și a frumosului oraș moldovenesc, am pornit din nou la drum.

Iată-ne ajunși la Putna, bucurîndu-ne că vom afla alte lucruri interesante despre istoria Moldovei.

În acest „templu al conștiinței naționale”, cum numește Iorga mănăstirea Putna, a avut loc în 1871 primul Congres al studenților români de pretutindeni organizat din inițiativa lui Mihai Eminescu. Impresionat de vitejia lui Ștefan, Sadoveanu îl vede ca pe un „uragan cu pumnii strînși”, iar Delavrancea ca pe un „soare al Moldovei”.

Pornim din nou la drum spre Voroneț, Sucevița, Moldovița și Bistrița, o adevărată salbă de gluvaeruri ale Moldovei.

Drumul continuă peste obcinele Bucovinei pînă la Cîmpulung Moldovenesc, Iacobeni, Vatra Dornei, iar de aici, din nou peste Carpați, prin Cheile Bicazului.

Din orașul Miercurea Ciuc (cît de frumos a fost ținutul muntos, străbătut pînă aici!) am pornit veseli spre Poiana Brașov, unde ne-am oprit să ne jucăm cu razele soarelui de vacanță, cu florile peștiște și înmiresmate, printre brazii aceia înalți, sub cerul senin al verii.

Era ultima zi a excursiei. Itinerarul ce urmam ne-a oferit prilejul să vedem Valea Prahovei cu frumusețile și monumentele ei: mănăstirea Sinaia, castelul Peleş, casa memorială „B. P. Hasdeu” etc.

Părăsind Valea Prahovei, am vizitat mănăstirea Dealu, ce adăpostește capul lui Mihai Viteazul, și un muzeu în curs de amenajare în care se găsesc obiecte și documente ce oglindesc bogatul trecut cultural al poporului român.

Ultimul principal obiectiv al excursiei noastre l-a constituit vizitarea ruinelor cetății de scaun de la Tîrgoviște, care ne-a reamintit de trecutul frămîntat, dar plin de glorie al neamului nostru.

După ce am parcurs cu cîntec și voie bună pitorescul locurilor dintre Tîrgoviște și Găești, odată cu lăsarea serii celei de-a șaptea zi de excursie am ajuns la Pitești.

Ne-am oprit în fața școlii, ne-am luat rămas bun cu priviri pline de mulțumire, îndreptîndu-ne fiecare spre casă, unde eram așteptați pentru a povesti cele văzute.

Și, într-adevăr, am avut ce povesti și mai avem încă.

DUMITRICA LILIANA
clasa a VII-a B

Amintiri din Delta

Auzisem mereu discutându-se că Delta Dunării are un peisaj deosebit de frumos.

Părinții mi promisese că în vacanța mare o vom vizita împreună.

Mă gîndeam mereu la această promisiune.

Vacanța! Ce cuvînt minunat. Cîte amintiri, cîte planuri, bucurii sau chiar peripeții.

Vacanța anului 1971 mi-a realizat o veche dorință: de a vedea Delta Dunării.

N-o văzusem decît în imagini și mă gîndeam că trebuie să fie foarte frumoasă.

Într-adevăr, este fermecător de frumoasă.

Sub razele arzătoare de vară, sub cerul albastru și senin, ne-am îndreptat grăbiți în această direcție.

După ce am trecut de Brăila și Tulcea, au apărut în față satele pescărești cu peisajul caracteristic deltei.

Am plecat cu vaporul de-a lungul brațului Sulina.

Ce splendoare!

Nu știam dacă visez sau văd aievea totul. Aveam impresia că mă aflu în lumea minunată a lui Ispirescu.

Peste tot înlinderi mari de apă, lacuri pline cu nuferi, stuf și pe alocuri sălcii, ploi, răchite, iar în mijlocul lor — marea și frumoasa Dunăre.

Dunărea, ca o față cochetă, își schimbă mereu hainele în nuanțe diferite de albastru, bleu, verde sau chiar violet, cu garnituri splendide de nuferi galbeni, albi sau roz.

Razele soarelui se jucau tot mai neastîmpărat în luciul apei.

Trestiiile mari și gingașe se aplecau în adierea vîntului și mîngiau valurile ridicate de vapor.

Pelicanii, stîrcii albi și cenușii, rațele sălbatice și uneori chiar și peștii scoteau capetele mirate și speriate pentru a privi mulțimea care se plimba nestingherită, de fapt, în împărăția lor.

Pe mal, zeci de pescari își încărcau bărcile cu prada prețioasă, pești de tot felul.

Plimbarea cu barca a completat bucuriile și surprizele plăcute pe care

aceste minunate meleaguri mi le-a dat.

Dar, ca orice lucru, și plimbarea în Delta a luat sfîrșit, lăsînd însă neșterse în memoria mea tot ceea ce împărăția stufului și a păsărilor altădată, azi și împărăția omului, are mai bun, mai frumos, mai pitoresc.

PICĂ CRISTINA
clasa a V-a D

Sub conducerea organizatorilor excursiei, în ziua de 11 octombrie ne-am urcat în autocare și am pornit cu voie bună spre capitala țării. Era o dimineață însoțită. Soarele auriu privea zîmbind blînd prin ferestrele autocarelor. De o parte și de alta a șoselei se vedeau covoare nesfîrșite, cărămizii, aurii și roșii de frunze, iar copacii, ca niște domni seculari, priveau impunător, legîndu-și crengile în adierea vînturilor.

Lanurile de porumb stăteau ca niște tipșii încărcate, dezvăluind bogăția toamnei.

Păsările ciripeau vesele, dar uneori erau triste că se despărteau de căsuțele lor dragi.

Am făcut cîteva popasuri în pădurile laterale șoselei. Prin frunzele căzute la pămînt, gîzele greoaie își croiau drum leneș, somnoroase parcă.

Soarele se ridica de după dealuri și păduri, mai mare, mai frumos, ca un prinț cu ochi rătăcitori din poveștile nemuritoare.

Iată însă că în fața noastră panglica cenușie a șoselei a luat sfîrșit și au apărut construcții imense, străzi, parcuri și un furnicar de oameni care alergau de colo pînă colo, ca albinele în stup.

Ajunsesem. Orașul era de nerecunoscut; clădiri noi apăreau în fața privirilor noastre care cu cîțiva ani în urmă îl văzuseră altfel.

Am pornit cu toții către „Pavilionul de mostre”. Am pătruns cu greu în diferitele încăperi, pentru că majoritatea vizitatorilor erau din localități diferite sau chiar din țări diferite. Veniseră cu toții să vadă roadele bogate, obținute prin muncă asiduă de români: covoare, porțelanuri, cristale, mobilă, articole de îmbrăcăminte, mașini și alte lucruri care-ți luau vede-

Excursie la București

rea care mai de care și-ți trezeau mîndria în suflet că în țara ta sînt oameni atît de harnici și pricepuți.

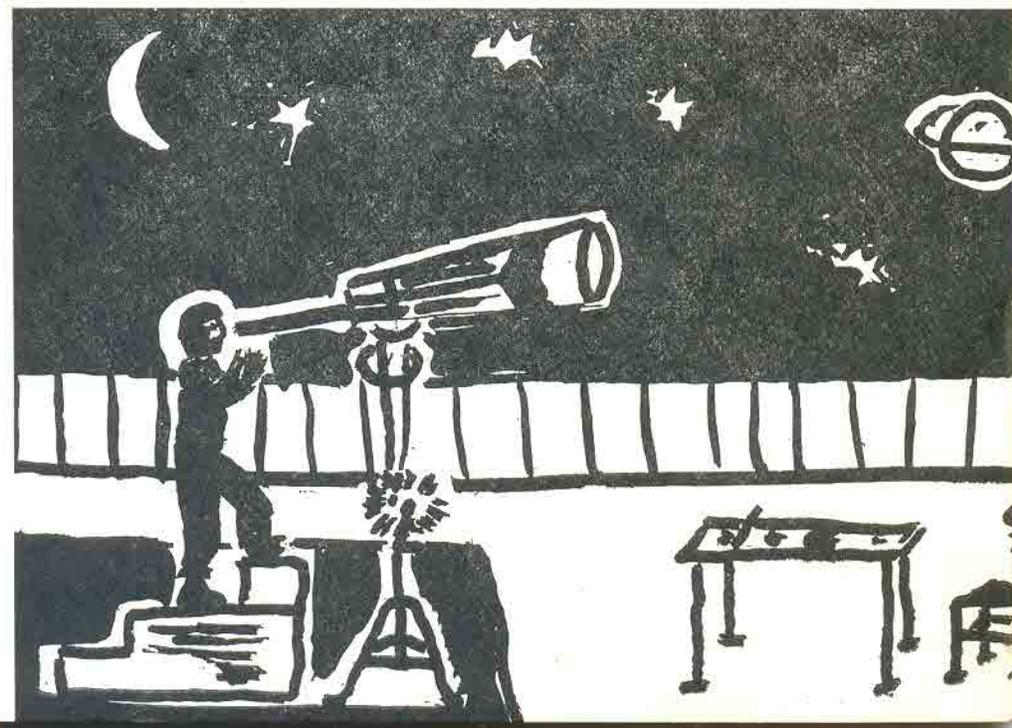
Totodată am vizitat grădina botanică, unde-ți apăreau înaintea ochilor diferite plante din specii felurite, aduse din țări îndepărtate și cărora li se asiguraseră toate condițiile de a se dezvolta: cocotierul, bananul etc.

Ne-am plimbat prin marile parcuri ale orașului și am observat grija partidului față de copiii care se jucau în locuri amenajate pentru ei.

Punctul cel mai interesant a fost însă vizita la Observatorul astronomic, unde am aflat foarte multe lucruri din domeniul geografiei și astronomiei, folositoare pentru viață.

Am privit printr-o lunetă planeta Marte, care cu ochiul liber se vedea ca o steluță rătăcită. Universul acela de stele îți lua vederea. După ieșirea din observator, după ce aflasem multe lucruri importante despre el, îl priveam cu alți ochi, cu alt interes, parcă dornici de a-i afla tainele.

La întoarcere noaptea se lăsase de-a binelea, așa că totul era într-o negură care domnea peste întinderea monotonă. Totuși noi eram veseli. Unii poate-și arătau veselia pe față, alții o păstrau în sine, ca pe o mulțumire sufletească. Trecuse o zi... dar o zi în care am aflat multe lucruri interesante și pe care nu le vom uita nicicdată.

File de cronică

„N-au atîta piatră Carpații noștri înșiși ca să inmormînteze întru adevăr pe strămoșii noștri, care au fost atît de vii pe vremea lor, atît de mari prin meritele lor, încît chiar de s-ar răsturna munții peste mormintele lor și încă glasul pornirilor de viață nu s-ar putea înăbuși!”.

(N. IORGA)

ARGEȘUL LEAGĂN DE LUPTĂ ȘI CIVILIZAȚIE

Pe meleagurile județului Argeș, ce se bucură de o poziție geografică deosebit de frumoasă și de un trecut istoric impresionant, sînt scrise cele dintîi zile ale istoriei patriei.

Cuvîntul Argeș cuprinde în sine o parte din istoria necunoscută a strămoșilor poporului român, ca și istoria cea mai veche a Țării Românești.

Argeșul înseamnă scaunul celei dintîi domnii românești și cea dintîi bătălie cîștigată pentru libertate.

Despre momentele de înălțătoare mîndrie patriotică s-au scris și se vor scrie încă mii și mii de pagini, iar în jurul altora s-au creat legende despre care Dumitru Almaș spunea: „Uneori legenda se topește în adevăr, așa cum adevărul se stinge în legendă”.

În timpul celui de-al II-lea război cu romanii (105—106), una din coloanele militare romane a înaintat pe Valea Oltului, abătîndu-se la un moment dat prin Sălătrucul de Argeș, ca apoi, urmînd linia strategică a Oltului, să ajungă dincolo de Carpați. După abandonarea stăpînirii romane, populația din părțile Argeșului, organizată în mici așezări pe valea apelor, a fost nevoită să înfrunte toate greutățile impuse de popoarele migratoare care s-au perindat peste aceste ținuturi sute și sute de ani. Zona dintre Argeș și Olt ne amintește, de asemenea, de existența voievodatului lui Seneslau.

Prima jumătate a secolului al XIV-lea este marcată de formarea statului feudal Țara Românească, urmare a unirii voievodatelor și cnezatelor existente sub conducerea unui singur domnitor, Basarab I. El și-a așezat cetatea de scaun într-un loc strategic sub culmea Munților Carpați — Curtea de Argeș, care a devenit centru politic, economic, religios și militar.

De numele primei capitale a Țării Românești sînt legate multe evenimente social-culturale și militare.

Astfel, în anul 1330, Carol Robert D'Anjou, regele Ungariei, pornește o campanie de pedepsire a domnitorului român și respectiv a Țării Românești.

Regele este înfrînt și cu greu reușește să scape de bolovanii și săgețile cele aruncate oastea de țărani adunați la Posada. După 1330, Țara Românească s-a consolidat economic, politic, militar. Ceea ce a început Basarab I va fi continuat de fiul său Nicolae Alexandru Basarab (1352—1364 și apoi de Vlaicu Vodă (1364—1374). Argeșul este păstrătorul a două cetăți importante care au apărat granița de nord a țării: cetatea de la Orășii și cetatea de la Poenari. La sfîrșitul secolului al XIV-lea, cînd se intensifica pericolul otoman, s-au luat o serie de măsuri energice pentru apărarea ființei țării. În acest sens, Mircea cel Bătrîn

(1386—1418) a organizat o armată din ostași-țărani liberi, care au asigurat în mare parte victoria de la Rovine.

Zona strategică Rovine—Dimbovița—Argeșel (rîul) a fost folosită de armatele române conduse de Radu de la Afumați în luptele cu turcii (1522—1525), obținîndu-se victorii răsunătoare.

Sfîrșitul secolului al XVI-lea este marcat de una dintre cele mai mari bătălii cu turcii, în care armata condusă de Mihai Viteazul a demonstrat că arta militară antioțomană ajunsese la culmi înalte. Bătălia de la Călugăreni (1595) obligă chiar și pe unii cronicari turci să recunoască superioritatea românilor. Nicolae Bălcescu, el însuși cunoscător al artei militare, face cea mai completă descriere a Călugărenilor în lucrarea „România sub Mihai-Voievod-Viteazul”. În prima jumătate a secolului al XVII-lea, pe la 1640, a început construcția conacului feudal de la Goleşti, în care se refugiază la 21 mai 1821 Tudor Vladimirescu.

Sfîrșitul secolului al XIX-lea este marcat de unul din cele mai semnificative evenimente istorice din viața poporului nostru, cucerirea independenței de stat a României. Evenimentul nu este lipsit de semnificație și pentru județul Argeș, de unde au plecat mii de bărbați să lupte pentru cucerirea independenței. S-au acoperit de glorie soldați și ofițeri argeșeni, cum a fost maiorul Dimitrie Giurescu din Cimpulung.

Puternice lupte s-au dat în zona de nord a județului Argeș, respectiv la Pravăț și Mateiaș, în timpul primului război mondial. Nicolae Iorga, marele istoric român, referindu-se la înaltele calități morale care i-au caracterizat pe înaintașii noștri, spunea: „N-au atîta piatră Carpații noștri înșiși ca să-i inmormînteze întru-adevăr pe strămoșii noștri, care au fost atît de vii pe vremea lor, atît de mari prin meritele lor, încît chiar de s-ar răsturna munții peste mormintele lor și încă glasul pornirilor de viață nu s-ar înăbuși!”.

Oamenii județului Argeș au fost nu numai martori, ci și participanți activi la grevele din 1920, s-au solidarizat cu eroicele bătălii de clasă din 1933. Sub conducerea P.C.R., au fost întreprinse acțiuni împotriva dictaturii regale din 1938—1940 și a dictaturii militare-fasciste, pentru pregătirea și înfăptuirea insurecției naționale antifasciste armate de la 23 August 1944.

Comuniștii și oamenii muncii argeșeni au participat activ la democratizarea țării, pentru răsturnarea monarhiei, s-au dovedit cu inițiativă în marile transformări petrecute în anii construcției socialiste.

Ei sînt angajați astăzi, de la mic la mare, în marea acțiune pentru a transforma județul în județ al hîrniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste.

Eu și colegii mei răspundem la această chemare cu un DA puternic. Da! pentru acest leagăn de luptă și civilizație.

MINCU MARIANA
clasa a VIII-a A

NICOLAE BĂLCESCU un mare patriot

Ca întotdeauna, excursiile sînt activitățile la care noi, elevii, răspundem cu cea mai mare plăcere.

Astfel ne-am propus și de această dată să vizităm locuri care amintesc de trecutul glorios de luptă al poporului nostru. Am început pregătirile necesare și iată-ne gata de plecare.

Excursia își propunea ca scop principal vizitarea Casei memoriale „NICOLAE BĂLCESCU” din comuna Bălcești.

În dimineața zilei de 17 octombrie 1971, cu toate că timpul nu era prea frumos, în fața școlii, în jurul a două autocare, era o mare veselie. Toți se pregăteau de plecare. Ca în toate excursiile, veselia a fost prezentă tot timpul drumului.

După ce am admirat frumoasele culori ale toamnei, iată că ni se anunță primul popas: casa memorială „NICOLAE BĂLCESCU”.

Încercați de o adîncă emoție, am pășit pragul acestei frumoase case, muzeu astăzi, în care NICOLAE BALCESCU a trăit o parte din viața sa.

Încă de la început ne întîmpină primirea caldă a marului patriot al cărui portret se află reprezentat într-un tablou imens așezat pe unul din pereți, alături de multe exponate muzeistice.

Vocea ghidului ne întrerupe și ne informează: NICOLAE BALCESCU s-a născut la 29 iunie 1819 la București. A urmat cursurile Școlii „Sf. Sava”. Încă de pe băncile școlii studia cu pasiune istoria, citind cronici, strîngînd acte, scrisori și documente vechi privitoare la istoria patriei.

Înflăcărat patriot, ia parte în 1840 la o acțiune revoluționară împotriva domnitorului, care este descoperită, și BALCESCU este condamnat la închisoare. După eliberare, înființează Societatea secretă „Frăția”. Datorită țelurilor înalte pe care le urmărea, „Frăția” a polarizat în scurt timp numeroși adepți. Din această societate făceau parte printre alții: frații NICOLAE și CONSTANTIN BALCESCU, frații NICOLAE și ȘTEFAN GOLESCU, ION GHICA, ION HELIADE RADULESCU și mulți alți revoluționari.

În 1848, NICOLAE BALCESCU organizează și participă la desfășurarea revoluției burghezo-democratice și face parte din guvernul provizoriu.

Curentul democrat-revoluționar, în frunte cu NICOLAE BALCESCU, a reprezentat punctul de vedere cel mai înaintat al revoluției.

După înăbușirea revoluției, este nevoit să pribegască în străinătate, unde își continuă activitatea revoluționară, scriind lucrări în apărarea revoluției.

Paralel cu activitatea politică, NICOLAE BALCESCU desfășoară o bogată activitate de istoric și scriitor. Astfel scrie lucrarea „România sub Mihai-Voievod-Viteazul”, în care cuprinde evenimentele de seamă din istoria țării române dintre anii 1593 și 1601 și mai ales o descriere strălucită a Călugărenilor. Dar viața grea și mizeria în care trăiește smulg devreme condeiul acestui mare patriot revoluționar, istoric și om politic și de cultură.

El moare la 19 noiembrie 1852 la Palermo, în Sicilia, și tot acolo este înmormîntat, departe de patria lui pe care a iubit-o și pentru care a luptat și s-a sacrificat.

Figura lui va rămîne veșnic în mintea și inima poporului român pe care l-a iubit nespun de mult.

Pentru noi, școlarii, NICOLAE BALCESCU constituie un exemplu de devotament, de dragoste și dăruire intereselor patriei.

MINCU MARIANA
clasa a VIII-a A

dimensiuni argesene

Energia electrică

Nu este cazul să-i conving pe cititorii noștri despre locul deosebit ocupat de energetică în viața economică a țării. Este poate util să amintim însă că de fiecare kilogram-obținut înseamnă rezultatul eforturilor depuse de o armată de specialiști și muncitori. De asemenea, nu constituie o noutate pentru nimeni faptul că în lumea întreagă „foamea” de energie crește vertiginos.

Asemenea și în țara noastră, ritmul de creștere este și mai accentuat.

În mod deosebit, județul Argeș a cunoscut o dezvoltare industrială de-a dreptul explosivă. El a devenit un mare producător și consumator de energie electrică.

Pentru a face față consumului mare de energie electrică, s-a impus o concentrare a eforturilor de investiții pentru realizarea unor obiective energetice de a căror grandoare s-a dus faima peste hotare.

Astfel, în județul nostru, în cincinalul trecut, s-a pus în funcțiune Hidrocentrala de pe Argeș, cu o putere instalată de 210 MW. În paralel cu aceasta s-au mai pus în funcțiune microcentralele de la Oești, Albești, Cerbureni, Curtea de Argeș, Borlești și Bascov, iar în prezent se mai află în construcție microcentralele de la Pitești-Sud și Merișani.

Toate acestea, împreună cu vechea termocentrală de la Schitu-Golești, asigură județului Argeș o capacitate de producție corespunzătoare unei puteri instalate de 500 MW.

Ansamblul de măsuri ce a stat la baza dezvoltării energetice a județului nostru a avut în vedere în primul rînd valorificarea superioară și eficientă a potențialului asigurat de resursele locale.

În comparație cu perioada antebelică, în prezent producția de energie electrică a județului Argeș a crescut de 31,25 ori, edificator pentru a demonstra superioritatea sistemului societății noastre socialiste înfăptuite sub conducerea glorioasă a Partidului Comunist Român.

DAN NICOLESCU
clasa a VIII-a D

Uzine de autoturisme

~ Pitești ~

Joi 2 decembrie 1971 a părăsit banda de montaj a Uzinei de autoturisme Pitești autoturismul cu seria de fabricație 50 000.

50 000 de autoturisme au fost puse la dispoziția beneficiarilor din țară și străinătate.

Cu această ocazie, se cade să facem o mică retrospectivă, să primim de unde am plecat și să vedem unde am ajuns.

În anul 1967, pe platforma industrială Colibași din municipiul Pitești, din inițiativa conducerii de partid și de stat, personal a tovarășului secretar general Nicolae Ceaușescu, a început construcția Uzinei de autoturisme Pitești. Încă un obiectiv important al economiei naționale, care demonstrează viabilitatea planurilor economice elaborate de partid, a politicii partidului nostru de industrializare socialistă, în vederea creșterii potențialului economic pentru satisfacerea nevoilor mereu crescînde ale oamenilor muncii.

În baza unui contract de licență cu firma „Renault” din Franța, s-au pus bazele fabricației de autoturisme de oraș și în țara noastră.

Numai la un an și jumătate de la începerea lucrărilor de construcție, respectiv în cinstea zilei de 23 August, 1968, harnicii muncitori, tehnicieni și ingineri de la Uzina de autoturisme au livrat primele autoturisme DACIA 1100.

Un an mai târziu, respectiv în 1969, s-au livrat primele autoturisme DACIA 1300.

Dacă autoturismul DACIA 1100 a fost integrat în fabricație cca 21%, autoturismul DACIA 1300 va fi integrat în fabricație 96% în țară și va constitui produsul de bază al UAP în acest cincinal.

Planul cincinal 1971—1975 prevede sarcini importante pentru construcția de autoturisme din Pitești. An de an producția anuală va crește încontinuu, astfel că în anul 1975 se vor fabrica 55 000 de autoturisme de oraș.

POPA CRISTIAN
clasa a VIII-a D

OAMENI DE CULTURĂ ȘI ARTĂ CARE S-AU NĂSCUT ȘI AU TRĂIT ÎN JUDEȚUL ARGHEȘ

Printre locurile străvechi ale patriei noastre, care și-au păstrat de-a lungul anilor datinile și obiceiurile, se numără și Argeșul, ale cărui frumuseți au fost înfățișate atât în creația populară cât și în cea cultă. În domeniul acesteia din urmă au fost anumiți scriitori care au înfățișat pe lângă alte teme și frumusețea Argeșului; deși unii dintre ei nu s-au născut în aceste locuri, fiind plăcut impresionați de ele, le-au descris în operele lor. Astfel, acești creatori ai frumosului au fost, de asemenea, militanți ai ideilor revoluționare din perioada în care au trăit.

Unul dintre aceștia a fost Constantin Aricescu (1823—1886), născut la Cîmpulung. A participat la revoluția din 1848; a contribuit la elaborarea „Istoriei Cîmpulungului”, iar în domeniul teatrului a scris opera „Șoimul Carpaților”.

În același an cu moartea acestuia se naște George Topirceanu, care, deși s-a născut la București, și-a pe-

trecut copilăria la Șuici Nămăești. În creația sa de mai târziu va descrie natura în diferite anotimpuri în volumul „Rapsodii”.

Ion Barbu, acest poet și meloman de mai târziu, care a fost născut la Cîmpulung, descrie cu aceeași sensibilitate natura locurilor de baștină, însă din operele sale nu lipsește chipul omului, personaj care le dă multă viață.

Dramaturgul Tudor Mușatescu, născut la Cîmpulung, a arătat în opera sa moravurile societății burgheze în care a trăit o parte din viața sa. Aceasta se vede în piesele de teatru „Titanic vals”, „Escu” ș.a.

În ce privește natura, ea este oglindită în volumul „Vitrinile toamnei”. T. Mușatescu și Teodorescu Braniște, ziarist și scriitor născut în Pitești, au fost contemporanii noștri.

În creațiile scriitorilor argeșeni se oglindesc dragostea, natura, oamenii în mijlocul cărora au trăit și trăiesc. Prin creațiile lor, actualii scriitori argeșeni (Gheorghe Tomozei, Ion Marin-Iovescu) își aduc o mare contribuție la dezvoltarea și ridicarea literaturii noastre pe culmi tot mai înalte.

Cred că Argeșul, acest județ al hărniciei, cinstei, onoarei și demnității socialiste, va fi în continuare descris cu aceeași măiestrie de către scriitorii săi pentru realizările sale importante pe care le obține astăzi sub conducerea partidului.

STOIAN VICTORIA

ÎN LUMEA ȘTIINȚEI

Fenomene FIZICE ȘI CHIMICE

PORUMBUL, SOIA, ALUNELE DAU... LÎNĂ!

Povestea lînii din porumb, soia, alune începe în Italia, unde chimiștii se apucaseră să fabrice lînă din... lapte.

Pentru aceasta ei au plecat de la ideea că acest produs natural conține o cantitate de proteine (caseină) care ar putea fi închegată și transformată în fire, a căror compoziție chimică se apropie de cea a lînii naturale. După numeroase încercări ei reușesc să obțină „lanitalul” — lînă italiană.

Dar caseina este o materie primă scumpă. Chimiștii au început să se întrebe: nu există, oare, o altă materie primă proteică care s-o poată înlocui? Răspunsul vine în 1948, când au început să se fabrice fibre artificiale din zeină (produs aflat în făina de porumb); curînd s-a văzut că pentru fabricarea fibrelor artificiale proteice se pot folosi și proteine din alune de pămînt.

După aceste descoperiri au urmat fibrele din fasole soia, ricin etc.

CIOBANU OLGA
clasa a VIII-a A

Figuri de chimiști
Petre PONI

Pentru oamenii de știință, numele lui Petre Poni evocă dîrzenia și strădania unui patriot, dăruit cu toate forțele, cu toată capacitatea și străduința muncii de pionierat într-o ramură a științei care avea să-și cucerească mai târziu un rol de seamă în dezvoltarea economiei țării noastre și să îndreptățească speranțele pe care modestul profesor de chimie al Universității din Iași le-a împărtășit în cursul anilor elevilor și colaboratorilor săi.

Fiu de țărani răzeși din satul Secărești-Iași, s-a născut la 4 ianuarie 1841. Terminînd școala primară la Tîrgu-Frumos, se înscrie la Academia Mihăileană și apoi la Universitate. Studiile în specialitatea de fizică și chimie le continuă după un an la Paris, unde pleacă în timpul Unirii Țărilor Române, ca bursier, alături de alți tineri români. În octombrie 1878, P. Poni ocupă prin concurs catedra de chimie de la Universitatea din Iași, unde avea să profeseze timp de 33 ani. Între timp este ales membru al Academiei române (1889) și apoi președintele ei; este numit în trei rânduri pentru scurtă vreme ministru al instrucțiunii. În 1911 este pensionat pentru limită de vîrstă. La 2 aprilie 1925 viața lui se încheie, în orașul în care a slujit cu devotament,

în care și-a cîștigat aprecierea contemporanilor și respectul elevilor și urmașilor săi.

Ca profesor de chimie, P. Poni și-a concentrat eforturile în elaborarea primelor manuale de fizică și chimie destinate învățămîntului mediu, care au fost folosite aproape 50 de ani.

În cadrul Universității luptă hotărît pentru crearea de laboratoare; voia să creeze condiții materiale pentru desfășurarea unei adevărate cercetări științifice utile țării.

„Nu știm — scria P. Poni — nici care este natura și valoarea produselor minerale ale statului nostru, nici calitatea reală a produselor noastre agricole, nici condițiile științifice ale agriculturii noastre, nu cunoaștem apele noastre minerale, într-un cuvînt nimic din ceea ce formează baza avuției noastre naționale”.

Opera științifică a lui P. Poni își are rădăcinile în acest vast enunț programatic de cunoaștere a bogățiilor solului și subsolului patriei noastre.

Rezultatele obținute se găsesc în lucrări ca: „Apa minerală de la mînăstirea Neamțului” (1877), „Analiza apelor minerale de la Peatra” (1883), „Cercetări asupra mineralelor din masivul cristalin Brosceni”.

Petre Poni își dedică o mare parte din activitatea sa studiului petrolului românesc; rezultatele obținute le publică în „Analele Academiei române” (1900—1905).

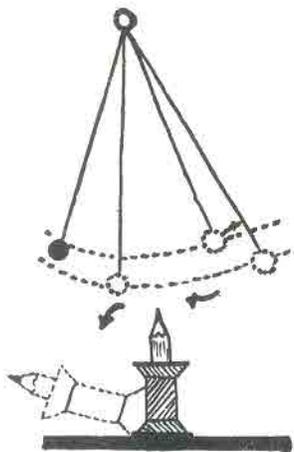
Generația actuală de chimiști, educată în spiritul cultivării valorilor din trecut, comparînd condițiile grele în care și-a început activitatea creatorul școlii noastre de chimie cu cele de azi, privește cu admirație și apreciere unanimă activitatea lui Petre Poni.

IONESCU ANE-MARI
clasa a VIII-a A

NU-ȘI MAI PĂSTREAZĂ PENDULUL PLANUL DE OSCILAȚIE ?

Se știe că Foucault (1819—1869), folosind un pendul format dintr-un fir lung de 67 m, de care atârna un corp cu masa de 28 kg, a demonstrat că Pământul execută o mișcare de rotație în jurul axei sale.

Pendulul a fost fixat de cupola Pantheonului din Paris și prevăzut cu un vîrf ascuțit, cu scopul de a lăsa urmă pe o creastă circulară de nisip. Urma de nisip se deplasa de la E la V, arătînd că Pământul, se roțește de la V la E. Această demonstrație era bazată pe proprietatea pendulului de a-și păstra planul de oscilație. În experiența pe care o descriem se pare că această proprietate n-ar mai exista. Dar să vedem despre ce este vorba. În primul rînd se va confecționa un pendul dintr-o minge plină, avînd diametrul de aproximativ 8 cm, iar lungimea firului de susținere de cel puțin 1,5 m. Pendulul va trebui montat deasupra unei mese, astfel încît mingea să atingă ușor vîrfurile unui creion care a fost înfipt într-un mosor așezat pe masă. Se scoate pendulul din poziția de echilibru, îndepărtîndu-l spre o poziție externă, iar apoi se lasă liber astfel încît să nu lovească creionul la dus, dar să-l răstoarne la întoarcere.

Se va constata că trebuie să fie efectuate multe încercări pînă se ajunge la abilitatea necesară pentru a reuși în această experiență.

Explicație

Conform proprietății pendulului de a-și păstra planul de oscilație, el tre-

buie să oscileze, adică să se ducă și să se întoarcă urmînd același drum.

Căutînd să nu se atingă vîrfurile creionului la dus, înseamnă să se imprime pendulului un plan de oscilație în afara acestui punct.

În acest caz însă, la întoarcere pendulul caută să-și mențină planul de oscilație; de asemenea, el nu va trece prin punctul respectiv, adică nu va atinge vîrfurile creionului. Totuși lucrurile nu trebuie să se petreacă astfel, și la întoarcere creionul trebuie să fie răsturnat.

Aceasta este posibil datorită acțiunii gravitației care aduce pendulul în planul de oscilație ce trece prin poziția de echilibru.

Deviația de la această poziție, imprimată inițial pendulului, nu se poate păstra datorită cauzei amintite.

Condiția de reușită este ca deviația inițială să fie foarte mică, adică pendulul să treacă cît mai aproape de poziția de echilibru.

GANEA MIHAELA
clasa a VII-a A

BALANȚA ROMANA

Balanța de gospodărie ne dă posibilitatea să cîntărim fără greutate, cu ajutorul unei linguri mari de supă ce formează în același timp și pîrghia și talerul aparatului și al unei linguri de luat spuma, care înlocuiește greutatea schimbătoare. O furculiță de fier se reazemă cu doi din dinții săi pe două ace băgate vertical în dopul unei sticle; celălalt capăt al furculiței este ținut în cîrligul lingurii de supă cu ajutorul unei bucățele de dop. Lingura de luat spumă este agățată de coada lingurii de supă și o mișcăți pe această coadă pînă cînd pîrghia stă orizontal, aparatul fiind în repaus. Te incredințezi de orizontalitatea ei comparînd-o cu o linie orizontală trasă de perete.

Se înseamnă cu cerneală locul unde s-a oprit lingura de spumă pe coada celeilalte linguri și se scrie 0. Pe urmă se pune în scobitura lingurii 1 kg, și pentru a stabili echilibrul rupt, trebuie să mișcăm lingura de spumă pe pîrghie. Se înseamnă o linie care corespunde la 1 kg și se împarte în 10 părți egale distanța de la 0 la 1. Se mai împarte pîrghia și în stînga lui 1 și toate aceste diviziuni corespund la diferențele de greutate de o sută de grame. Balanța noastră fiind astfel gradată, gospodina se va putea servi de ea pentru a verifica greutatea untului sau a zahărului.

Nu îndrăznesc să recomand aparatul ca balanță de precizie, dar pentru cîntăririi aproximative ca acelea ce se fac la bucate și prăjituri ar putea, poate în lipsă de altă balanță, să aducă mari servicii.

EANA DUMITRU
clasa a VIII-a C

CONSTANTIN MICULESCU (1863-1937)

Născut în Vlașca, a urmat studiile universitare la București. În calitate de bursier a studiat și la Paris, unde a obținut titlul de doctor în științe (1891).

Întors în țară, este numit profesor suplinitor la Universitatea din București, la fosta catedră a profesorului Bacaloglu (1891), apoi profesor titular (1894).

Teza sa de doctorat, elaborată sub conducerea profesorului Lippmann, „Echivalentul mecanic al caloriei”, reprezintă o contribuție remarcabilă la determinarea cu mare precizie a valorii acestui echivalent. Această lucrare a fost realizată în mod cu totul original, obținînd, datorită grijii deosebite și măsurilor ingenioase care au fost luate, valori cu mult mai precise decît cele obținute de fizicienii consacrați, ca Joule, Puliy., Hirn.

Alte lucrări importante sînt cele referitoare la măsurarea indicelui de refracție, măsurarea diametrului interior al tuburilor subțiri și măsurarea coeficientului de elasticitate prin metoda acustică.

C. Miculescu a avut o frumoasă și rodnică activitate didactică și publicistică. A îndrumat și a sprijinit cadrele tinere, de valoare, în aprofundarea studiului fizicii, fie conducînd în mod direct o serie de doctorate, fie înlesnind plecarea altor tineri în străinătate în acest scop.

A fost, de asemenea, inspector general în învățămînt și membru în Consiliul permanent de instrucție, datorită cunoștințelor sale privind problemele de învățămînt și de specialitate, precum și datorită probității sale unanim recunoscute și apreciate.

La vîrsta de 74 de ani a dispărut din viață, dar numele lui a rămas legat de determinarea valorii echivalentului mecanic al caloriei, această valoare fiind folosită în calcule în toate laboratoarele lumii, ca fiind cea mai aproape de realitate.

TROCAN ADRIANA
clasa a VII-a B

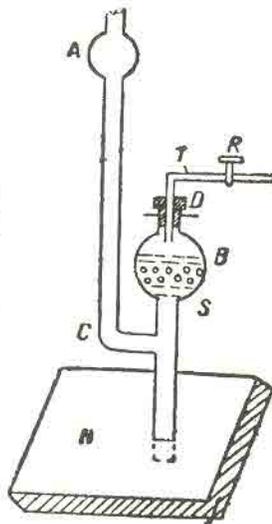
Rezolvăm gândind: Exerciții și Probleme

În laborator, pentru obținerea hidrogenului se folosește o soluție de acid clorhidric de concentrație 15%.

1). Care va fi cantitatea de soluție de acid clorhidric necesară reacției cu 20 g de zinc?

2). Care va fi cantitatea de soluție acid clorhidric necesară obținerii a 40 g de hidrogen?

DIMĂ ADRIANA
clasa a VIII-a A

Rezolvăm gânduri

1. O gospodină fierbe 5 l de apă într-o oală de fontă cu masa de 7 kg. Care este cantitatea de căldură absorbită dacă temperatura inițială a apei este de 18°C, iar căldura specifică a fontei este de 460 J/kg grd?

2. Un scripete compus are randamentul de 70%. Să se calculeze ce greutate se poate ridica cu acest scripete dacă se folosește o forță activă de 450 N?

Care este lucrul mecanic efectuat de această forță activă dacă corpul trebuie ridicat la înălțimea de 10 m?

3. O bucată de cupru de 500 g este aruncată dintr-un avion de la înălțimea de 1000 m. Considerând că lucrul mecanic se transformă integral în căldură, să se calculeze care este această cantitate de căldură?

TEODORESCU CAMELIA
clasa a VII-a A

Să se rezolve:

$$\frac{\left[\left(\sqrt{\frac{5}{81}} : \frac{5}{9}\right) \cdot \left(0,32 + \frac{4}{25} + \frac{13}{25}\right) \times \sqrt{2^4 \times 5^2 \times 3^2}\right]}{\sqrt{36 + \frac{36}{4} + 0, (9) + \frac{1}{2} : \frac{1}{2}}} = 12$$

Să se găsească cuvântul central în ordinea mărimii: 1. Carte 2. literă 3. pagină 4. propoziție 5. cuvânt 1; 5; 6; 11; 17; 28; Să se găsească următoarele două numere.

Un puț are 10 m. Pe fundul lui este un melc care urcă ziua 2 m și noaptea coboară 1 m. După câte zile ajunge melcul la suprafață?

GRIGORE ȘTEFĂNIȚĂ
clasa a VI-a C

Probleme pentru clasa a VII-a

1) 200 grame soluție acid sulfuric de concentrație 10% reacționează cu hidroxidul de sodiu. Să se afle ce cantitate de hidroxid de sodiu se consumă în reacție.

2) Să se afle ce compoziție procentuală au următoarele substanțe compuse: clorura de zinc; sulfatul de cupru (CuSO₄); carbonatul de calciu (CaCO₃).

3) Se dau 5 soluții de zahăr. Prima conține 2,5 g de zahăr în 90 g de apă, a II-a 10 g de zahăr în 90 g de apă, a III-a 40 g de zahăr în 60 g de apă, a IV-a 50 g de zahăr în 50 g de apă, a V-a 20 g de zahăr în 80 g apă. Se amestecă prima soluție cu a II-a; a II-a cu a III; a III-a cu a IV-a; a IV cu a V-a. Se cere să se afle concentrațiile procentuale ale soluțiilor combinate.

Concurs la chimie, anul 1971, clasa a VII-a

Probleme pentru clasa a VIII-a

1) Biexidul de carbon reacționează cu 50 g soluție hidroxid de amoniu de concentrație 30%. Să se afle ce cantitate pură de hidroxid de amoniu reacționează și ce cantitate de carbonat de amoniu și apă se obțin în urma reacției.

2) 200 g azotat de argint soluție de concentrație 30% reacționează cu clorura de sodiu. Să se afle cantitatea de clorură de argint ce se va obține și cantitatea de azotat de sodiu.

IONESCU ANE-MARI
clasa a VIII-a A

Se dă expresia:

$$E(x; y) = \frac{x^2y - xy^2}{(x + y + 1)^2 - 1 - 2x - 2y} \left[\left(\frac{x^2 + xy + y^2}{x + y} \cdot \frac{x}{x^3 - y^3} + \frac{1}{x - y} \right) : \frac{2x + y}{x^2 + 2xy + y^2} \right]$$

a) Să se aducă expresia la forma cea mai simplă.

b) Să se afle valoarea numerică a expresiei

$$\text{pentru } x = 2,1(9) + \sqrt{4,12(9) - 2,23} \text{ și } y = 2,(3) - \sqrt{\frac{32}{18}}$$

c) Pentru ce valori expresia nu are sens.

Propus: CIOBANU OLGA, clasa a VIII-A

Se dă o prismă cu baza un trapez isoscel cu perimetrul de 80 dm. Baza mare, baza mică și latura ne paralelă fiind respectiv invers proporționale cu numerele $\frac{1}{9}$; $\frac{1}{6}$ și $\frac{2}{5}$,

iar aria laterală de patru ori aria bazei.

Să se afle volumul prismei.

Prin diagonala bazei se face o secțiune. Să se determine aria secțiunii și volumul prismelor determinate de secțiune.

Propus: CIOBANU OLGA, clasa a VIII-A

Probleme pentru clasa a VI-a

Să se afle media proporțională a numerelor:

$$\text{Nr. 1} = \sqrt{402,0025} + \sqrt{17,64} + 1,3(9) - \sqrt{\frac{38}{899}}$$

$$\text{Nr. 2} = \sqrt{2\frac{1}{4}} - \sqrt{\frac{50}{32}}$$

Propus: CIOBANU OLGA, clasa a VIII-A

MATEMATICĂ DISTRACTIVĂ

Avem la dispoziție cifrele: 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8, 9 și cu ele trebuie să obținem totalul de 100, fără fracții, prin diferite operații și folosind o singură dată fiecare cifră.

PREOCUPĂRI DIN TIMPUL MEU LIBER

În timpul meu liber, mă preocupă foarte mult colecționarea diferitelor specii de fluturi și a ouălor de păsări sălbatice.

Dintre toate insectele, am ales ca obiect de studiu fluturii, pentru că au unele particularități deosebite.

În primul rând frumusețea lor care încintă privirile. Dacă privești o poiană însoțită, nu știi ce este mai frumos: fluturii sau florile? În scopul colecționării acestor fluturi am folosit și diferitele excursii.

Astfel, în excursia de 7 zile în Moldova, din iulie 1971, am reușit să capturez câteva specii de fluturi diurni și crepusculari. În timpul vacanței de vară am fost la bunici, unde am capturat multe specii de fluturi diurni și nocturni. Printre aceștia, frumoasele specii nocturne *Catocala electa* și *Catocala fraxini*, precum și marele fluture cap de mort (*Acherontia atropos*). Pentru a studia viața acestor curioase insecte, am crescut câteva larve care popular sînt numite omizi. Unele au murit, dar majoritatea au trecut în stadiul de nimfă sau crisalidă, din care peste un timp au ieșit fluturi de noapte.

În prezent, colecția mea de fluturi număra cam 250 de specii din toată țara: în viitor cred că voi reuși să strîng și să studiez și alte specii.

Tot în timpul liber mă mai ocup și

de colecționarea ouălor de păsări sălbatice. De fapt colecționarea ouălor este posibilă numai primăvara și la începutul verii, cînd cuiburile se găsesc cu duimul.

Cîți dintre drumeții ce cîntărează munții, pădurile, nesfîrșita împărăție de stuf a deltei nu s-au aflat în fața unui cuib bine ascuns, în care oușoarele sînt calde, sau în care pușorii golași cască larg ciocurile, cerînd încrezătorii hrană... Al cui este cuibul? Cum se numește acel mic ghem de pene care se agită în jurul „dușmanului”, uneori prefăcîndu-se rănit pentru a abate atenția „uriașului”, ce poate primejdui viața puilor?

Aceste întrebări m-au făcut să cercetez un vast material despre păsări și am început să colecționez ouă.

La început am avut doar câteva ouă pe care le găseam pe lîngă casă. Mai tîrziu am colecționat și altele, astfel că în prezent am ouă de la 40 din cele aproximativ 250 de specii de păsări ce ciubăresc în țara noastră.

Preocuparea mea de colecționare va continua și sper că pînă la terminarea școlărității să fiu în posesia celor mai interesante specii de fluturi, iar în privința ouălor de păsări — să-mi completez catalogul.

SMARANDA MUGUREL
clasa a VI-a C

„DESCENDENȚII“ MUȘTII

De obicei musca adultă are o viață de câteva săptămîni și stă mai mult pe lîngă locuința omului, de care se poate îndepărta cu ușurință pînă la distanța de circa 850 m, depunîndu-și ouăle în locuri umede și întunecoase. Este de o fecunditate extraordinară: fiecare femelă depune patru pachete a cîte 120 de ouă fiecare, din care după 10—12 zile, dacă lucrurile decurg normal, vor ieși 480 de muște.

Dacă la 1 iunie, de exemplu, are loc prima depunere de ouă, la sfîrșitul lui septembrie numărul total de muște rezultat din ouăle respective ar fi de 9 134 843 744 256 000 000 000 000, iar numărul de ouă depuse de acestea din urmă ar echivala cu 1 096 181 249 310 7 20 000 000 000 000.

Dacă însă se iau în calcul toate cele patru pachete de ouă pe care le depune o muscă în mod obișnuit, înseamnă că după patru luni ar trebui să zboare circa 4 384 724 977 242 880 000 000 000 000 de muște.

Socotînd că fiecare muscă în medie măsoară 45 mm, rezultă că toți descendenții puși cap la cap vor prezenta circa 21 000 000 000 000 000 000 000 km lungime, adică de aproximativ 500 000 000 000 000 de ori circumferința ecuatorului.

Așezate una lîngă alta, toate aceste muște ar putea acoperi de peste 16 000 de ori suprafața Pămîntului, constituind astfel un strat gros de peste 3 m.

PASCU MILENA
clasa a VI-a C

CÎND ZOOLOGIA GLUMEȘTE

● Un scorpion poate trăi fără apă și hrană mai mult de 420 de zile...

● La grădina zoologică din Londra, coșofana Magga a învățat să vorbească frumos, amuzînd vizitatorii. Într-o zi a fost prinsă înjurînd grosolan pe cîțiva dintre ei. Înjurăturile le-a împrumutat de la paznicul care a fost muștrat și avertizat în scris...

● Împreună cu cei șase pui ai ei, încapă într-o lingură și se numește pasărea-muscă, cea mai mică din specia colibri-ilor. Poate zbura înapoi, lateral și în zigzag. Inima îi bate de 500 de ori pe minut, iar în timpul zborului de vînătoare de 1200 de ori pe minut...

● În Berlin s-au născut șapte gemeni. Este vorba de șapte șoareci care s-au născut odată cu o singură coadă. Este un adevărat record și-n lumea animalelor...

● Scarabelul a fost descoperit în pădurile din America de Sud. S-a descoperit însă o nouă specie, care se deosebește de celelalte prin cornul aflat în frunte, un adevărat tun, prin care aruncă împotriva dușmanilor o substanță fierbinte de 100 grade și otrăvitoare...

● Girafa dispune de un aparat organic special de reglare a tensiunii arteriale, sistem care funcționează cu precizie la cele mai mici mișcări ale corpului. De aceea cînd se apleacă să bea apă nu face congestie.

MACEK M.
clasa a VI-a C

NE PREGĂTIM PENTRU VIAȚĂ

Una dintre cele mai importante probleme actuale este inițierea tineretului în viitoarea profesiune.

Iată de ce s-a hotărât ca elevii să ia contact cu activitatea productivă înainte de sfârșitul școlii generale, să cunoască atât plăcerea muncii, cât și bucuria realizării.

În cele patru ore destinate în întregime pregătirii tehnico-productive, înfățișarea descoperă misterul și frumusețea fiecărei munci, precum și adevărata lui menire. Noi, fetele, lucrăm diferite obiecte cu modele naționale.

Lucrul cu acul are ceva specific față de lucrul dintr-o fabrică, o uzină, un șantier.

Suavitatea și voința se unesc pentru a efectua una din cele mai migăloase munci, ce de fapt este o artă.

O artă milenară, creată și tălmăcită de sufletul și mâna femeilor românce, este dezvăluită în fața tinerii generații a fetelor, care vor contribui la păstrarea și perfecționarea acestei minunate părți a folclorului.

Câte idei, câte sentimente profunde și câte lacrimi chiar au fost cusute pe pînza odată cu borangicul de înaintașele noastre!

Și câte dintre ele și-au închipuit că aceste cusături ce imită motivele florale și geometrice lăsate de ele vor deveni adevărate opere de artă?

Desigur, foarte puține, căci erau convinse că prin lucru doar continuă tradiția mamelor și bunicelor lor.

De aceea, în orele de practică productivă, când trebuie să lucrăm atât punctele naționale cât și broderia, când

ne simțim mesagere ale artei populare unice în felul ei, rivna noastră crește pentru a realiza lucruri de bună calitate.

Și după un amplu exercițiu, după formarea personalității și gustului fiecăruia în această manieră de muncă, am trecut la executarea diferitelor obiecte, folosind materialul școlii.

Ele vor fi evaluate după rafinamentul, ingeniozitatea și corectitudinea cu care au fost lucrate, precum și după frumusețea de ansamblu.

Iar aprecierea realizărilor noastre amplifică sentimentul de dragoste pentru folclor, de stimă față de munca contemporanilor și înaintașilor noștri.

În ce privește tineretul, munca este indisolubil legată de școală, cele două noțiuni determinându-se și lămurindu-se una pe alta.

Tovarășul Nicolae Ceaușescu spunea despre școală că este „izvor de cultură și factor de civilizație”.

Într-adevăr, școala actuală pregătește nu numai teoretic, dar și practic, prin intermediul orelor de muncă productivă, oameni noi, cu o conștiință socialistă.

Și nouă, băieților, ni se deschid orizonturi largi în cadrul activității practice; împletind învățămîntul teoretic de zi cu zi cu aceste activități, putem atinge culmi nesperate în ramura ce o vom îmbrățișa.

Diversele ramuri de producție care ne sînt prezentate săptămînal au rolul de a ne crea preocupări noi, poate chiar izbucniri de talente, care pînă atunci n-au prins viață, nu s-au manifestat.

În felul acesta, avem încă de la vîrsta noastră ocazia să ne dirijăm pașii și să ne gîndim la profesiuni pentru care avem aptitudini deosebite tocmai datorită faptului că am fost puși în contact direct cu viața practică.

Pînă acum am lucrat în Fabrica de motoare electrice Pitești, în ateliere spațioase, ajutați de meseriași de înaltă calificare. Cunoaștem aci diverse faze ale montării motoarelor asincrone: vopsirea rotorului, bobinaj, montarea pieselor componente, vopsirea motorului, reglaj, ambalaj etc. Peste tot sîntem primiți cu multă dragoste, îndrumați, ajutați și corecți pentru a produce numai lucruri de cea mai bună calitate. Mulți dintre noi mîine vor lucra în imensa fabrică de motoare electrice, deoarece cînd lucrezi tu, personal, la un moment dat, te legi de acea meserie și vrei s-o desăvîrșești, s-o apropi de perfecțiune.

Acum, sub îndrumarea tovarășului profesor de îndeletniciri practice din școala noastră, lucrăm în atelierul școlii. Din mîinile noastre ies lucruri minunate: măsuțe, scaune, suporturi pentru flori din fier forjat, care se pot vedea în expoziția școlii.

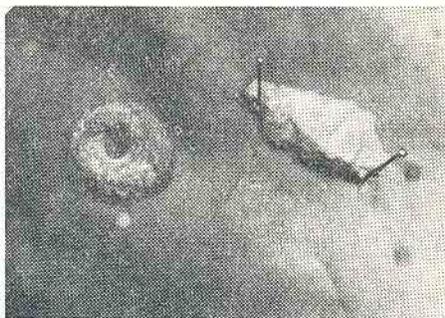
Sîntem convinși că muncind conștiincios în aceste ore, vom reuși să ne cunoaștem și să facem o bună alegere a profesiunii.

GEANTĂ ELEONORA,
ROVENȚA ROLAND
clasa a VIII-a B

DIN ACTIVITATEA CERCURILOR CU ELEVII

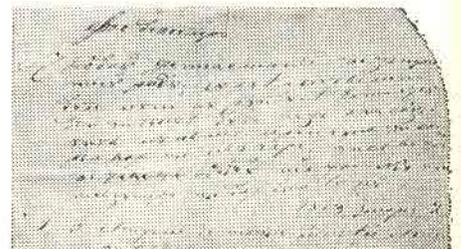
Printre multiplele preocupări ale elevilor în timpul liber se înscrie și activitatea în cercuri. În cadrul acestora, elevii cercului de istorie colecționează diferite obiecte, piese numismatice. Cercul sportiv, ca urmare a antrenamentelor sistematice, a promovat valori sportive de rezonanță. Cercurile tehnice îmbină cunoștințele teoretice cu cele practice, executîndu-se astfel lucrări apreciate. Cu rezultate bune se înscrie și activitatea cercurilor de chimie, fizică etc.

Rezultate frumoase a obținut și cercul de creație; din rîndul acestor elevi mulți sînt autori ai rubricilor revistei noastre.

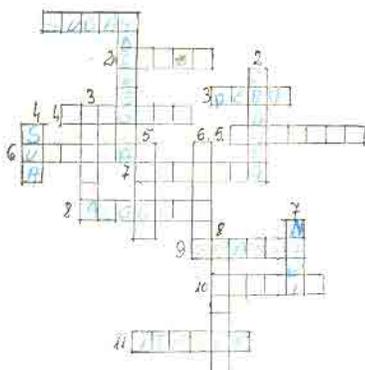
Fusaioală și alături o răzuitoare, colecționate de cercul de istorie al clasei a VIII-a A.

Facsimil dintr-un act din 2 ianuarie 1863, scris cu semne chirilice (seriere de tranziție), colecționat de cercul de istorie al clasei a VIII-a A. Este o foaie de zestre din comuna Cocu

REBUS

PE ȚĂRI

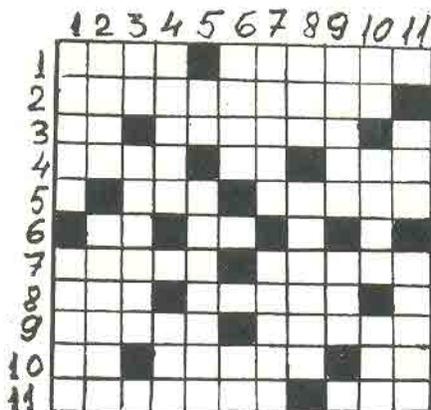

ORIZONTAL

1. Cea mai mare țară din Africa ;
2. Țara Munților și a fluviului Ural ;
3. Se găsește în vestul Americii de Sud și este așezată între 0° și 18° latitudine sudică ;
4. Din Insula Madagascar ;
5. Este tăiată, aproape de mijloc, de Dunăre ;
6. Este udată la sud de apele Golfului Rio de la Plata ;
7. În Africa de Est, în regiunea unde Marea Roșie comunică cu Golful Aden ;
8. În Africa de Nord, cu capitala la Alger ;
9. În Europa, cu capitala la Amsterdam ;
10. Este așezată în nordul Franței ;
11. Are forma unei cizme.

VERTICAL

1. Este țara fiordurilor din Europa ;
2. Are capitala la Paris ;
3. Este străbătută, la est, de Marea Nordului ;
4. Este în sudul Americii de Nord, și hotarul de sud îl face fluviul Rio-Grande-del-Norte ;
5. Este în Asia, are ieșire la Marea Roșie și are capitala la Sanaa ;
6. Este în Europa, în sud-estul Franței ;
7. Este în vestul Africii și are capitala la Bamako ;
8. Este în vestul Africii și are capitala la Monrovia.

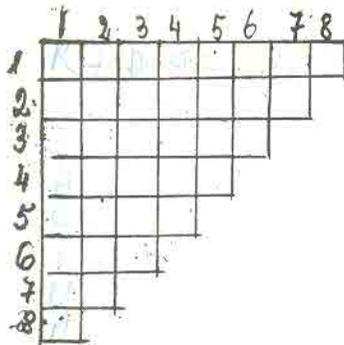
ORIZONTAL : 1. Semnul luminos la intersecție — Semne trasate pentru circulația vehiculelor și a pietonilor ; 2. Parte a drumurilor destinată circulației vehiculelor ; 3. Linia de mijloc a căii de circulație — Călăuzele vehiculelor în timpul nopții ; 4. Mănincă pământul în care circulă — Aluminiu — Așezare de țară ; 5. Aceea. — A se prinde (ca unii copii neastîmpărați la spatele vehiculelor) ; 6. Maestru al volanului sau sportului — Șase la romani ; 7. Băț... în roată — Centre cu circulație intensă de vehicule și pietoni ; 8. Inventatorul năului — Alunecat pe roți ; 9. Acoperă parțial roțile mașinii — A sta în drumul cuiva ; 10. Notă muzicală în circulație — Anotimpul care îngreuează circulația — Secol ; 11. Ia seama ! (Galben la semafor !) — Drumuri de acces.

VERTICAL : 1. Loc de urcare și coborîre din vehicul (nu și de mers) ! — A folosi apa și săpunul ; 2. Automobil șahist — Marchează suma de plată la getax ; 3. Ori — Autovehiculele de tot felul ; 4. Face să patineze iarna roțile mașinii — Ruda bradului ; 5. Seu ! — Vehicul scos din circulație prin accidentare ; 6. Îți dă primele lecții de circulație — La rînd ! ; 7. Icusită, îndemînică — Plăci pe acoperiș ; 8. Fluviu european — Mașină introdusă în garaj ; 9. Pămînt mocirlos (nefavorabil circulației) — Cai (în Dobrogea) ; 10. Vocală dublă — Prins de motocicletă — Se așterne iarna pe cîmpii ; 11. Verbul vehiculelor și pietonilor cînd semaforul e pe roșu — Membri în „patrutele de circulație“.

NIȚA NICULINA
cls. a VIII-a A

TRIUNGHI BOTANIC

ORIZONTAL ȘI VERTICAL:

1. Parte a planetei care se găsește în pământ ;
2. Plante de toamnă de un purpuriu catifelat ;
3. Arbori întotdeauna verzi, cu frunze aromate, numiți și lauri ;
4. Arbori de luncă ;
5. Vase bune pentru ceai ;
6. Sfârșit de... caiși ;
7. Sfârșit de... castani.

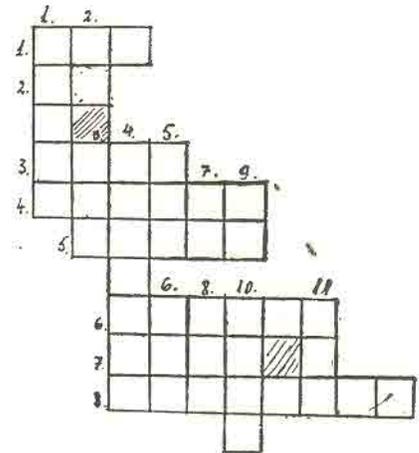
VLAD PETRIȘOR
clasa a VIII-a D

VERTICALEMENT :

1. Forment la queue d'un cheval ;
2. Endroit frais dans le de ;
3. Vient du verbe rire ;
4. Masses de neige durcies qui formeront un glacier ;
5. Points cardinaux — Annonce une condition

NICOLAE CAMELIA
clasa a VII-a B

REBUS UNIVERSAL

ORIZONTAL :

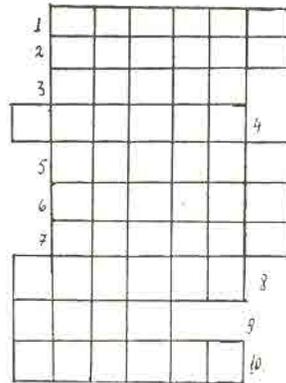
1. Zăpadă ;
2. Pronume personal ;
3. Așezare urbanistică ;
4. A rămas (expresie) ;
5. Eroul Odiseei ;
6. Colonie de vară ;
7. Fiul lui Dedal din „Legendele Olimpului“ ;
8. Succes obținut în luptă.

VERTICAL :

1. Fiul fratelui meu ;
2. Doi orizontal ;
3. Opusul adjectivului bun ;
4. Al șaselea caz (în latină) ;
5. Sfârșitul lui „A visli“ ;
6. Aici (popular) ;
7. Hrana preferată a cîinelui (sg) ;
8. Cu care se trece Dunărea (neart.) ;
9. Udrea Enache ;
10. Operă de... ;
11. Metal prețios.

GEORGESCU ADELA
clasa a VII-a B

CHANSONS

1. Aux premières jonquille ;
2. Si j'étais général ;
3. Les belles dammes ;
4. La mer ;
5. Enfants de tous pays ;
6. Julietta ;
7. Le jeu, le vent ;
8. L'orange ;
9. Vesoul ;
10. La gironette.
11. Idoles

Voici dix chansons numérotées de 1 a 10.

A chacune de ces chansons correspond le nom de l'interprète qui en a fait le succès.

Reporter dans la grille, aux mêmes numéros, les noms de ces vedettes.

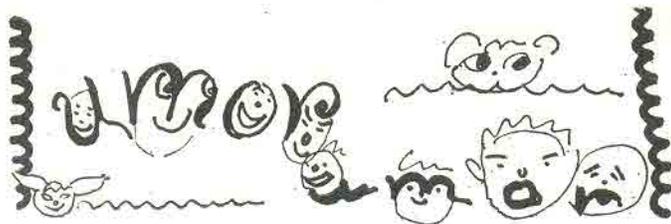
Si les noms sont exacts, vous allez pouvoir lire, dans la colonne indiquée par la flèche, et de haut en bas, le nom et le prénom d'une onzième vedette de la chanson.

NICOLAE CAMELIA
clasa a VII-a B

HORIZONTALLEMENT :

1. Sur la tête de la vache ;
2. Grandes poissons plats ;
3. Une note désordonnée ;
4. Possède de célèbres arènes (en France) ;
5. Consonne doublée — Note de musique.

Din pățaniile lui Costică

1. La întoarcerea de la școală :
- Ce-i cu tine, Costică ? Ai hainele sfișiate...
 - M-am bătut cu Ninel.
 - Nu ți-e rușine, pentru asta trebuie să-ți iau acum haine noi.
 - Să-l fi văzut pe Ninel, tată ; tatăl lui trebuie să-și ia acum un băiat nou.

La ora de limba română

Profesorul dă elevilor unei clase să facă o compunere despre un meci de fotbal. După trei minute, Costică a și terminat-o. Iată textul său : „Din cauza unei ploii torențiale, care a făcut terenul impracticabil, meciul a fost amînat“.

La ora de fizică

Profesorul : Costică, poți să-mi spui la ce temperatură fierbe apa la presiune normală ?

Costică : Cred că... la 90° .

Profesorul : Nu cumva la 100° ?

Costică : Așa e, scuzați-mă. Am confundat-o cu... temperatura unghiului drept.

*

Profesorul : Cine poate da un exemplu de lichid care nu îngheață niciodată ?

Costică : Apa fierbinte.

Profesorul de istorie

- Ești mulțumit de noul tău profesor de istorie ?
- Nu prea, tăticule. Nu știe mare lucru, pentru că tot timpul pune întrebări !

*

1) Vasile vine acasă și spune :

- Tată, unchiul Costache îți trimite salutări.
- Mă bucur, mulțumesc...

După o clipă, Vasile iarăși :

- Tată, unchiul Costache îți trimite salutări.
- Mi-ai mai spus o dată.
- Știu, dar el îți trimite o mie de salutări.

2) Știi să înoți, băiete ?

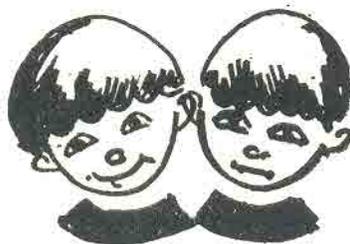
- Știu de mult.
- Da unde-ai învățat ?
- În apă.

3) Georgică, de ce ți-ai pus cîinele de pază în lanț ?

- Mi-e frică să nu mi-l fure.

4) De ce trebuie să fii tu pe ultimul loc ? se supără mama.

- Dacă toate celelalte locuri sînt ocupate, ce pot face ?

Unui somnoros,

Somnorilă pe la gene
Ili apare, ce păcat
Toată ziua îli e lene
Și tot stăi întins în pat

Bucur Gabriel
d. v. c.

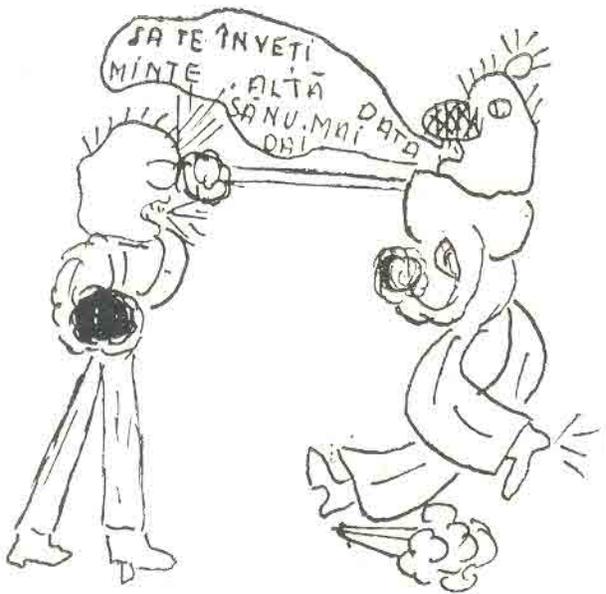

ÎN OBIECTIVUL ALECTOROȘILOR

Unui îngimfat

Esti un mare îngimfat
Incerziut, înfurnurat.
Dici că esti puternic mare,
Dar, ai pată la puțare!

Bucur Gabriel
d. v. c.

SA TE ÎNVETI
MINTE ALTA
SA NU MAI DATA
DA!

Unui băținos

Lici Hercule cum ai esti
Și te bati ca-n maraton
Dar vi țiazul dui povesti
Nu esti, ci esti un bufon.

Bucur Gabriel
d. v. c.

Promoția anului 1971-1972

CLASA A VIII-a A

Bădescu Doina
Ciobanu Olga
Craiu Daniela
Dima Adriana
Dobrovleanski Claudia
Drăghici Vasile
Ionescu Ane-Mari
Mihăilescu Viorica
Mierlă Georgeta
Milea Florentina
Mincu Mariana
Morteanu Nicolae
Necșulescu Iulian
Neda Gabriel
Nicu Filofteia
Niță Niculina
Oprea Romeo
Popescu Lucian
Preda Dumitru
Serafim Vergilică
Stoica Mihaela
Tănase Teodora
Tănase Victoria
Tărăntiș Rodica
Toma Maria
Țugui Nicolae
Ungureanu Aurelia
Ușurelu Iulian

Diriginte

profesor ALECSANDRU
SMARANDA

CLASA A VIII-a B

Anton Ion
Andreescu Marius
Anghel Camelia
Banu Vasile
Bujoreanu Dan
Coman Mihaela
Chercheș Adrian
Ganci Liviu
Geantă Eleonora
Gheorghe Emil
Grigore Ion

Herăscu Cristina
Jiga Constantin
Marin Cristian
Manea Carmen
Popescu Cornelia
Patru Adriana
Petric Marius
Popescu Daniela
Preoteasa Ion
Popa Marian
Roventă Roland
Ștefan Cristina
Sandu Anton
Tănăsescu Ion
Țunduc Daniela
Toma Andi
Tudor Elena
Ungureanu Camelia
Voinea Carmen
Zeană Rodica
Vasilescu Maria
Maxim Ion

Diriginte

profesor FILOFTEIA BUDAN

CLASA A VIII-a C

Andreiescu Ileana
Călin Marilena
Ciornei Silvia
Costea Marcel
Cremenescu Carmen
Dumitrescu Maria
Dumitru Constantin
Epure Elena
Firicel Daniel
Ghidarcea Felicia
Ionică Gh. Marin
Joița Eugen
Marin Gabriel
Mihai Virginia
Neacșu Costel
Nicolae Magda
Peligrad Anca
Popa Florența
Popescu Cristian

Popescu Doina
Popescu Mariana
Puican Florian
Sandu Nicolae
Soare Mihai
Sorescu Ovidiu
Soroșiu Teofil
Șerban Niculina
Tufeanu Marian

Diriginte

profesor ANTON PETRESCU

CLASA A VIII-a D

Barcău Șt. Ion
Codreanu Georgeta
Crivăț Pompilică
Diaconescu Niculina
Diaconu Liviu
Dimcea Nicolae
Dinu Ion
Ene Dan
Fluturul Veronica
Gicaru Dorina
Lungan Mirel
Manea Sever
Meriu Sevastița
Marin Viorica
Mihai Dumitra
Mihai Ivona
Mihai Vasile
Nemțeanu Emil
Nicolaeșcu Dan
Popa Cristina
Popa Daniela
Popescu Gabriela
Stoian Victoria
Stoica Florela
Șchiopu Daniela
Utiu Petre
Weber Francisc
Vrabie Doina
Zaharia Dima
Birloiu Marian

Diriginte

profesor VIOREL NEDELCU

